

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СUA – неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

PIK LXIV

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Головний редактор – Ірена Чабан
 Редактор англомовної частини – Тамара Стадниченко
 Мовний редактор – Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
 Марта Богачевська-Хом'як, Любов Волинець, Ася Гумецька,
 Анна-Гая Горбач, Галина Кирпа, Марта Тарнавська

Адміністратор: Наталія Дума (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
 Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
 E-mail: irenachaban@aol.com

Річна передплата в США

Для членів СUA \$25.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодиноке число \$3.00

В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXIV

DECEMBER

№ 12

Editor-in-Chief – Irena Chaban
 English Editor – Tamara Stadnychenko
 Ukrainian Language consultant – Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj – UNWLA Inc. President
 Martha Bohachevsky Chomiak, Lubow Wolynets, Assya Humetsky
 Anna-Halia Horbach, Halyna Kyrpa, Marta Tarnawsky

Administrator: Natalia Duma (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
 Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
 E-mail: irenachaban@aol.com

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ

З Різдва Христовим	1
Зоя Когут. Христос Родився	1
Дмитро Павличко. Різдво	2
Леся Лисак-Тивонюк. Не плач Рахиле	2
Богдан Панчак. 60-річчя акції “Вісла”	4
Яків Гудемчук. Лемківська Мадонна	5
Збережемо “Наше Життя”	8
З поезії Олега Ольжича	8
Відкриття виставки “Стежина в минуле”. Вступне слово куратора Люби Волинець	9
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
Olia Rudyk. A Journey to Portugal: Close Encounters of the Ukrainian Kind	12
Ann-Marie Susla. Branch 56 Hosts Ukrainian Arts and History Exhibit	13
Irene Krawczuk. UNWLA Scholarship Program Celebrates 40th Anniversary	14
Branch 120 Celebrates Ukrainian Culture	15
Marie Zarycky-Cherviovskiy. UNWLA Detroit Celebrates 16th Anniversary of Ukraine's Independence	16
Ihor Magun. Healthy Holiday Habits	17
Subject Index to Volume LXIV – 2007	18
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СUA	19
Діяльність округ і відділів СUA	20
Переступили межу вічності	24
Добродійство	25
Покажчик	28
Нашим дітям	34

На обкладинці: Лемківська Мадонна. Дарія Гуляк-Кульчицька.
 Lemko Madonna
 © 2006 Daria Hulak-Kulchytsky
 www.ByzantineMarketplace.com

Підписано до друку 4 грудня 2007 р.

Ірина Куровицька, голова СUA. Ірена Чабан, головний редактор.

Редакція журналу веде листування з читачами лише на сторінках часопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці посилання на “Наше Життя” обов'язкове.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
 Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
 (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2007 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал “Наше Життя” просимо присилати на адресу канцелярії СUA у Нью-Йорку
 203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
 UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Просимо звернути увагу на зміну цін передплат, які діють з 1 січня 2007 р.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІМО ЙОГО!

Зоя КОГУТ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

З Різдвом Христовим

щиро вітаємо

Провід та членство

Союзу Українок Америки!

Хай Всевишній благословить
на добрі помисли і справи!

Бажаємо міцного здоров'я, миру,
процвітання, любови
і доброго душевного настрою
на многії-многії літа!

*Екзекутива Союзу Українок Америки
Редколегія і редакція журналу „Наше Життя“*

Христос родився! Та невже цей клич,
Бринить для нас лиш традиційним звуком?
Подвір'я церкви... Натовпи облич...
І зложені, по звичці, чемно руки.

Родивсь Христос! “А це був тільки міт”, –
Хтось скаже. Й, може, я скажу за вами...
Невже Він лиш тому прийшов на світ,
Щоб ми тепер кутею й пирогами

Його народження згадали раз на рік...
І, заспокоєно зробивши те, що треба,
Лишали для священників й Владик
Всі справи, більш пов'язані із небом?..

А Він – родився! Правда, вже давно,
Й тоді не всі могли Його пізнати.
І вірить хто чи ні – це все одно,
Він народився – й був за нас розп'ятий.

Щоб ми повірили. Та, Боже, нам прости!
Ми ж – люди! Як нам важко зрозуміти,
Що Свого Сина посилаєш Ти,
Щоб вірою – життя нам облетіти.

І віра ця, можливо, тільки раз,
Коли життя вже залишає тіло,
Зачепить душу кожного із нас,
Бо Він таки родивсь! І в тім – Його є сила!..

*З Різдвом Христовим і Новим Роком вітаю членство Союзу Українок Америки
на чолі з його головою Іриною Куровицькою, та Редакційну колегію і адміністрацію “Нашого Життя”.
Рівночасно, як вислів подяки за дружню співпрацю, спонсорую кольорову овкладку цього числа.*

Вільна членка СУА – Маріюка Дуляк (Computoprint Corp.)

Дмитро ПАВЛИЧКО

РІЗДВО

Було Різдво. Колядував Стопчатів.
Співала під хатами дівтора.
І чувся десь далеко голос братів,
Десь ніжно озивалася сестра.

Дванадцять страв пісних приготувала мати;
І першою була пшениця чи кутя.
То божі смакощі, осінні аромати,
Горіх, і мак, і зерен розняття.

А друге місце мав червоний борщ – багряні
Промінчики життя і серця буряка.
Такої смакоти в найкращім ресторані
Не зварять – все в них є, та вмлість не така!

Були в нас голубці – смачне творіння музи
Гуцульської – таке не їв ти на віку –
В капустянім листку крупи із кукурудзи,
Запечені в печі у глинянім горшку.

А ще вареники – не з бриндзею, не з сиром,
А з бульбою, але смачніші між всіма –
З капустою – скажу, коли вже бути щирим, –
Я їх любив і брав руками обома.

А далі запражка – печеня із грибами,
Що в інші дні її із м'ясом подають,
А в піст – лишень гриби, що зветься ще губами,
На понюх кликали, як в ліс тіниста путь.

Була ще страва в нас, що наша вбога доля
Придумала на те, щоб заздри в нам багач:
Із конопляною олією квасоля,
Іства цього тепер нема, згадай і плач.

Ще оселедчики, одягнуті лускою,
У Маня куплені, лягали на таріль.
Так ми стрічалися з живизною морською,
Що надила й пекла, немов смачнюща сіль.

А був ще другий борщ, в якому не петрушка,
Не морква плавала, а лиш один буряк
Домінував, як пан, а біля нього вушка
Ходили навкруги, творивши блиск і смак.

Ще мидниця була з пампушками, на три дні
Їх мати напекла для колядницьких душ.
Їх їли парубки й господарі солідні,
І смакував мені їх лоскотний м'якуш.

Із сушені узвар – напій для пана Бога,
Із пахощами груш, і яблук, і сливок.
Про смакощі його оповісти незмога –
Вміщався цілий сад в один його ковток.

Я не згадаю вже дванадцятої страви,
Вона була десь там, на білому столі,
Де йшли з-під скатерті пахущості отави,
Найкращі запахи отецької землі.

Дмитро Павличко, «Погоня». Київ, 2006.

*Таня Д'Авіньйон. Верховина, Івано-Франківщина, 1996.
З альбому "Просто Україна", Київ, 1998 р.*

НЕ ПЛАЧ РАХИЛЕ...

Цілий Божий рік чекає людина на ту дрібку радості, що її приносить Різдво Христове. А наші українські різдвяні свята такі чарівні у прекрасній традиції та нсзрівняних колядках, що сама згадка про Різдво викликає ясні думки. Здається, що у цей світлий празник не матимуть до нас приступу ні смуток, ні турботи, ні аніякі печалі.

Колись, у дитинстві, на Рідній Землі співали під вікном давню й вічно нову коляду: „Возвеселімся всі купно нині”. Співали її з такою вірою, переконанням і щирістю, що різдвяна радість зразу позолочувала серця. Далеко не всім колядникам, що „веселилися купно”, жилося ідеально добре. Працювали ці сини землі важко, великих достатків ані вигод не зазнавали, проте вмліли радіти, коли приходив час на радість. Умліли, бо у них справді була віра, що Син Божий народився і „прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь, і утішив вся”. Коляди „Не плач, Рахиле” мої сусіди – сільські колядники – не знали, хоч знали про Ірода, який наказав повбивати невинних дітей...

Наше сільське Різдво було таке відродно-ясне, що до кінця життя його не забудеться. Хоч і ялинка – не український звичай – була тільки в „панських” домах, діти не заздрили, що в них її немає. Розкішно

було гарцювати та бавитися на дідуху. Радісно було піти з батьками до церкви на довгу Богослужбу, хоч і треба було там стояти, а не сидіти, як тепер; дарма що церкви тоді не були ogrівані. Зате можна було наколядуватися досхочу, а колядувати вміли всі – і малі, й старі – і сприймати усім еством невимовний різдвяний настрій. Настрій, що доносився з кожної хати, де на столі горіла свічка, застромлена у хліб; з кожної дороги і стежки, якими ходили колядники і колядниці; з кожного дерева й куща – білих від снігу чи срібних від інєю... А хіба не раз був мороз, що зашпори заходили в руки й ноги? Загартовані були, звиклі до гострої зими.

Проминуло дитинство, мов хто з батога тріснув, проминуло так, що тільки снилося у найсолодшому різдвяному сні... Ніхто не прийде вже під вікно заколядувати „Возвеселімся всі купно нині”. Та ще повезуть добрі батьки своїх дітей до церкви з тихою надією, що різдвяна містерія, яку вони колись у дитинстві переживали, заворожить дитячі серця, що виростають на чужині. І нишком турбуватимуться батьки, чи їхні сподівання сповняться. І турбуватимуться ще багатьма прерізними турботами, малими й великими. Бо скільки з нас зуміє тепер справді забути про печалі й радіти? Чи не змінилися наші погляди на людей, життя і навіть на чарівне свято Різдва? Чи достатки й вигоди зробили нас щасливішими від тих, що жили скромно, без люксусів?

...З далекого дому, що його вже нема, з далекого дитинства, що вже не повернеться, долітає щаслива колядка „Возвеселімся всі купно нині”. А тут, ближче, вчувається інша: „Не плач, Рахиле”... Чому? Чи тому, що пройдений життєвий шлях залишив на душі свій слід? І вже відомо, що більше у житті смутку, як радості? Чи, може, тому, що вже нема тієї відпорности, сили, які були колись? Чи змодернізоване життя відібрало давню загартованість?

Пишу ці рядки з думками про всіх знайомих і незнайомих, які бояться сумного Різд-

ва. Тих, що самі нездужають, тих, що уболюють над недугою найближчої людини, тих, кому болісно й самотньо. І тим хочу сказати, що в мене була Мати, яка і в турботах, і в недузї вміла радіти Різдром Христовим. Коли б вона жила, сказала б ще раз: „Не треба розпачати. Кожному Господь дає якийсь хрест, а хто знає, чий хрест найважчий?” А коли б хтось знаходив аргументи, додала б лагідно: „Чи ви знаєте, що розпука послаблює? А жити якомсь треба, доки Пан Біг призначив віку”.

Чи пам’ятаєте, що так віншували колядники, що співали „Возвеселімся всі купно нині”? „Доки Пан Біг призначив віку”, – це була народна мудрість людей, не зіпсованих минуцими сиромудрими псевдоідеями. Ці невчені люди знали, що Господня рука кермує усім, і що цього кермування людським розумом годі збагнути. Їхня віра в Божу милість приносила їм спокій душі, а в спокійній душі завжди засяє промінчик радості. Зокрема у таке свято, як Різдво Христове. Бо ж і на найтемнішому небі засяє колись зірка.

Хай різдвяна зірка надії заясніє усім, що сумують, і хай її золотистий відблиск залишиться у серцях на цілорічні будні.

Леся Лисак-Тивонюк.

*Леся Лисак-Тивонюк. „Три букети зілля”.
Накладом Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА. Торонто, Канада. Нью-Йорк, США, 1983 р.*

Таня Д'Авіньйон. Славське, Львівщина, 1997. З альбому „Просто Україна”, Київ, 1998 р.

*Руїни церкви
в Березці,
Лемківщина.*

Богдан ПАНЧАК

60-РІЧЧЯ АКЦІЇ „ВІСЛА”

Шістдесятя річниця акції „Вісла” для української спільноти у Польщі є важливим моментом. Для всіх українців у Польщі – як для виселених 1947 р. і їхніх нащадків, так і для тих, що залишилися на рідній землі, ця подія була відправним пунктом найновішої історії, віхою, від якої почалося життя у змінених умовах. Відзначення роковин акції „Вісла” для українців – громадян Польщі – є спомином події, яку мовою соціології і політології треба назвати засновницькою. Справджується те, що говорить про такі події: вони завжди є актами насильства. Насильством комуністичні режими прийшли до влади у Центральній Європі, насильством такий режим у Польщі 1947 р. визначив долю українців. На запитання, чому треба згадувати минуле, французький філософ Поль Рікер відповідає: “Бо там криється наша тотожність, поранена двома великими проектами ХХ століття – нацизмом і більшовизмом”. Адже вперше в історії ми мали два кримінальні режими, які приписували собі право творити нову пам’ять і нову людину. Коли ті проекти врешті провалилися, залишився своєрідний вакуум. Щойно тепер можемо відтворити наше минуле. І мусимо це зробити, щоб думати про розсудливе майбутнє – вже без тягара футуристичних фантазій.

Висвітлення теми акції „Вісла” в польському інформаційному просторі в році її 60-ліття почалося, на жаль, фальстартом. Звернення Світового Конгресу Українців (СКУ) з приводу цієї сумнозвісної річниці від 30 грудня 2006 стало

відоме тоді, коли про нього повідомило телебачення, конкретно – на українському 5-му каналі наприкінці січня. І ця новина стала однією з головних у польських мас-медіа.

Дуже часто, не тільки в церковній сфері, ми протестуємо, коли про нас говорять інші без врахування нашої позиції. Складається враження, що ця фатальна засада знайшла застосування у внутрішньоукраїнських справах. Не дотримано положень статуту СКУ, де говориться, що завдання цієї установи – координувати діяльність українських організацій-членів СКУ згідно з напрямними діяльності, визначеними Конгресами.

Де тут фальстарт? Голова Об’єднання українців Польщі, цебто людина, яка має не тільки моральне право виступати від імені українців – громадян Польщі, сказав: йому, мовляв, *вдалося переконати СКУ, щоб не влаштовувати під Сеймом ревію*, та спростовує інформацію про те, що жоден українець – в’язень концтабору в Явожні не отримав компенсації. Всім нам повинно залежати на тому, щоб чимшвидше образ світового українства перестав асоціюватися з євангельським царством, поділеним саме у собі. При тому одна річ не може підлягати сумніву: вирішальний голос у справах, які стосуються конкретних громад, має належати тим громадам. Це принцип, який у демократичному світі не потребує обґрунтування. У спільній заяві президентів України і Польщі, підписаній напередодні річниці акції „Вісла” під час зустрічі у Варшаві, осуджується ця депортація як акт, що

„суперечить основним правам людини”. За нинішньої політичної ситуації у Польщі це максимум того, що могла досягти українська сторона. Демонстрації під парламентом нічого не змінять.

Різноголосося офіційних представників української діаспори стосовно акції „Вісла” – не єдина проблема, яка може негативно впливати на позицію української сторони в дискусіях щодо причин самого виселення та ширше: українсько-польських конфліктів. Редактор Богдан Гук у висновках до статті про кількість жертв, убитих у Павлокомі („Проблема одного документа про Павлокому”, „Наше Слово”, 50/2006), розкритикувавши наукову вартість праці П. Потічного, написав: *”Набагато ціннішою є документальна публікація Євгена Місила. Його книжка зосереджується, однак, не так на спробі вивчення причин, перебігу та наслідків убивства, як на намаганні перетворити його в якнаймогутніший аргумент для неісторичних інтерпретацій та потреб нинішньої баталії навколо питання взаємних убивств – поляків українцями та українців поляками”*. Інструменталізація людських жертв та неісторичні інтерпретації – важко собі уявити гостріше звинувачення на адресу історика. Дослідницькі праці Євгена Місила є для української громади у Польщі авторитетними публікаціями, книжками, які неодноразово використовуються в дискусіях про українсько-польські конфлікти. Звичайно, як кожен твір вони підлягають обговоренню, критиці, можуть навіть бути визнані необ’єктивними. Проте представлення вичерпної мериторичної критики книжки – це одне, а охарактеризування автора як учасника неісторичних баталій і ліцитацій жертвами – щось цілком протилежне. Усвідомлюючи, що утопічним, і навіть небезпечним є прагнення, щоб усі думали і говорили „єдиним серцем і єдиними устами”, все-таки хочеться висловити стурбованість тим фактом, що один заслужений дослідник і видавець дискредитує вартість праці іншого.

Брак реакції на ствердження редактора Гука як з боку самого зацікавленого, так і від інших істориків, мусить дивувати, навіть у контексті приспаного інтелектуального життя нашої громади. В очікуванні на серйозну дискусію істориків, я хотів би зупинитись над одним із аспектів українсько-польських відносин, дуже важливим, якщо взяти до уваги життя обох національних спільнот. Ідеться про роль Церков

“НАШЕ ЖИТТЯ”, ГРУДЕНЬ 2007

Яків ГУДЕМЧУК

ЛЕМКІВСЬКА МАДОННА

Вона пропахла зеленню смеріччя,
П'янким, як трунок, ароматом трав...
В мережці зморщок на її обличчі
Сліди страждань, як відсвіти заграв...

В смолясто-чорне бархатне волосся,
Що кучерями слалосся вздовж пліч,
Нежданно пасмо сивини вплелося –
Як срібний промінь місяця у ніч...

В її очах змішалася тривога
І жах, і біль, що грані й меж не зна,
Гіркота вся безсилля і знемоги,
Й вловима ледь задума неземна...

Ті очі наскрізь свердлами свердлили
Сумління, душі і серця людські...
Від них втекти, сховатися несила.
Усюди знайдуть, мов орел, зіркі...

Отак колись в церковцях Лемківщини
З старих і злотом сяючих ікон –
На всіх злочинців, їх діла злочинні –
Дивились очі пресвятих мадонн...

у сукупності стосунків між поляками та українцями. Вихідною точкою для цих міркувань буде думка, висловлена саме Євгеном Місилом, але й на журналістські звіти Богдана Гука також буду посилатися.

У розмові з ред. Марією Бучило про українсько-польські відносини („В Павлокомі загинули українці”, „НС”, 25/2006) у контексті ворожої реакції мешканців Бірчі на спробу перепоховання останків воїнів УПА український історик сказав: *”Польський Костел мав відвагу простягнути руку до німців та сказати: прощаємо і просимо прощення, натомість не зробив нічого для польсько-українського поєднання, хоч, без сумніву, міг”*. У розмові йдеться про минуле і критичну оцінку тодішньої активної участі римо-католицької Церкви у пошуках порозуміння з українцями. А як справа мається на початку ХХІ століття?

Два дні після 55 роковин акції „Вісла”, 30 квітня 2002 р., на 317 Конференції єпископату Польщі владика Володимир Ющак, єпископ вроцлавсько-гданський УГКЦ на прохання примааса Польщі кардинала Юзефа Глемпа зачитав доповідь про „Перспективи діалогу і співпраці з

Церквами в Україні”. Текст виступу надрукувала згодом „Газета виборча” в суботньо-недільному виданні, отже, дійшов він до широкого кола читачів. У своєму слові кир Володимир дав огляд спроб діалогу і примирення, які мали місце до того часу, а саме: зустрічі українських і польських єпископів у Римі 1987 р., декларації президентів обох держав у 1997 р. та візиту Івана Павла II в Україну, де під час латинської Служби Божої у Львові папа закликав: *“Нехай прощення, дароване й отримане, розіллється, немов цілющий бальзам, у кожному серці”*. Попри те, за словами єпископа, *в загальності відчутті поляків і українців примирення ще не відбулося*, а результати здійснених спроб *не відповідають очікуванням*. Головною причиною такого незадовільного стану, на думку владики Володимира, було обмеження діалогу до УГКЦ, у той час, коли релігійну більшість в Україні становлять православні. І саме православні Церкви мали б включитися в діалог, зокрема, в контексті подій на Волині. Свою доповідь греко-католицький єпископ закінчив конкретними пропозиціями, які мали б наблизити примирення. Серед них було створення спільної комісії для вивчення складних питань і пошуку формул примирення. Оскільки Церква є також установою, створення комісії виявилось ділом, яке вдалося здійснити найшвидше. З того часу церковний вимір польсько-українського діалогу (весь час тільки у римо-греко-католицькому складі) має офіційний, формальний характер. З усіма його плюсами і мінусами. Турбота про автентичність діалогу в перспективі примирення спонукує до того, щоб про негативне говорити відверто, бо якщо житимемо ілюзіями і фікцією, то призведе це до чергових розчарувань.

Коли автор цих рядків привітав римо-католицького співголови комісії з обранням на цей відповідальний пост, той відреагував словами: „Це непорозуміння”. Так, він перший говорив про потребу спільної комісії, але мав на увазі польсько-українську комісію римо-католицьких єпископатів. Його неправильно зрозуміли, а коли вже обрали головою, відмовлятися було запізно. Можна було б навести ще декілька прикладів, які ведуть до висновку, що комісію з польського боку створено з осіб, котрі в ній опинилися випадково. Нещодавно відбулася зміна на посаді голови – комісію очолив єпископ варшавсько-празький Славой Лешек Глудзь, ко-

лишній головний військовий капелан. Делікатна сфера польсько-українських стосунків, здається, повинна бути останнім місцем, де могла б знайти застосування генеральська прямолінійність цього ієрарха. Так само важко відкинути сумнів, чи його незаперечне ознайомлення з проблематикою східних християн – результат багатолітньої праці у ватиканській Конгрегації для східних Церков, зрівноважить відчутний патерналізм у ставленні до українців.

Крім недієздатних офіційних органів, іншою „світською” спокусою, з якою не вміють боротися прихильники діалогу, є магія великих чисел. На початку серпня 2004 р. польське Католицьке Інформаційне Агентство (КАІ) подало, що у Зарваниці, важливому не тільки для греко-католиків місці на Тернопільщині, в рамках „Прощі любові і примирення” молилося разом 200 тисяч молодих поляків та українців. Згідно з клясифікацією, автором якої є філософ о. Юзеф Тішнер, цю інформацію можна зарахувати до категорії „також правда”. Справді, в Зарваниці було 200 тисяч паломників, але серед них лише близько 50 молодих поляків, приїзд яких організовано в останню мить. Повідомлення КАІ зачитував також „Тигоднік повсехни”, і так дорожив цим „успіхом”, що не хотів надрукувати спростування. А інформація почала жити власним життям, і в січневому номері щомісячника „Знак” (2005 р.) у статті про польсько-українські відносини повторюється вона зі знаком оклику.

Найвагоміший за значенням в актуальній фазі польсько-українського діалогу акт – молитва за примирення у Варшаві та Львові в червні 2005 р. – також не став тим, чим міг би бути. Під спільним листом у справі примирення забракло підпису римо-католицького львівського митрополита, який, будучи одночасно львівським архієпископом, очолює римо-католицьку церковну структуру, майже виключно польську за етнічною ознакою. Сам заголовок листа становить певну проблему і для греко-католиків Перемисько-Варшавської митрополії, бо мовиться в ньому про Греко-католицьку церкву в Україні. Ситуація дещо нагадує труднощі в польсько-українському діалозі на політичній ниві кількома роками раніше, коли Варшава і Київ домовлялися понад вежами та куполами Львова і Перемишля. Як у політичній, так і в духовній сфері справжні зрушення у відносинах між двома народами неможливі без вирішення конкрет-

них проблем на місцях.

Де шукати причин такої ситуації, що в дотеперішніх спробах польсько-українського примирення є тільки половинчасті успіхи? Насамперед, звичайно, треба запитати про прагнення досягти його і готовність докласти зусиль. Глава УГКЦ запросив 2006 р. польських єпископів в Україну, щоб дати їм нагоду ближче пізнати (а це ж перший крок до діалогу) актуальний стан церковного життя. На запрошення відповів один ієрарх. І це, на жаль, є показником реального зацікавлення участю в різних формах діалогу. Іншою проблемою є внутрішня структура обох Церков. Греко-католицьку очолює ієрарх, якого церковний закон називає отцем і главою, єпископ, який в Україні має великий авторитет. Якщо взяти до уваги дуже поганий стан здоров'я, його постійну участь у діяльності, труд частих візитів до Польщі, заслуговує він на велике визнання. Римо-католицька церква в конкретній країні не має такого лідера, а про силу впливу на інших єпископів теперішнього примаса Польщі найкраще свідчить доля варшавського Храму Провидіння, який помалу стає немов приватним проектом кардинала Глемпа, а не виразом вдячності всього польського народу за дар свободи.

Відсутність представника польського єпископату під час центрального відзначення річниці Акції „Вісла” у Перемишлі показує, як важко перейти від загальних декларацій до реальних дій.

Наскільки складним є питання польсько-українського примирення можна переконатися на конкретному прикладі Балигорода, місця, де пролилася кров. Про спробу українців і поляків зустрітися там писав редактор Б. Гук в „НС” від 12 листопада 2006 р. в матеріалі „Свято Преображення Господнього та людського в Тисівці, Мхаві, Балигороді...”. Але не тільки він. Написав про неї Павел Смоленський в „Газеті виборчій” від 26-27 серпня 2006 р. У його тексті менше говориться про людське преображення, зокрема польських балигородчан. Він відверто пише, що в тисівській каплиці не було поляків, а також, що виставленої в балигородській зруйнованій церкві п'єси поляки не бачили. Відповідь на висловлене греко-католицьким духовенством прохання про прощення надійшла згодом: у формі проекту відтворення туристичного шляху імені генерала Сверчевського. Повідомила про

це газета „Дзеннік” від 28-29 жовтня 2006 р. Цю думку підказали гмінній владі туристи, здивовані тим, що вона не використовує козирної карти, якою є місця, пов'язані з однією з найпопулярніших в ПНР постатей. Самим мешканцям Балигорода, пише журналіст, *не перешкоджає ганебна біографія Сверчевського*, і хоч вони знають правду про нього, то все-таки *треба з його пам'ятника черпати користь*. Ідею відновити шлях, хоч і з застереженнями, підтримує також директорка школи. У філософських і богословських роздумах над проблемою прощення і примирення функціонує поняття „завдаткового прощення”. Суть його полягає в тому, що жертва готова висловити прощення, яке мало б передувати зміні кривдника, даючи йому шанс поглянути на себе в іншому світлі. Коли цього немає, завдаток пропадає. Можна сказати, що українська сторона в Балигороді проханням про прощення запропонувала „завдаток примирення”. І відкритим залишається питання, чи вже обидві сторони готові на такий радикальний крок?

Католики обох народів не мають монополії, ані не претендують на неї в діяльності між поляками і українцями. Помаранчева революція так багато змінила у цьому питанні на краще. Дуже часто, однак, складається враження, що Церкви немовби задрять розголосо, який здобувають ініціативи інших середовищ і самі починають видавати бажане за дійсне. Прикладом, який повинен стати уроком для всіх прихильників польсько-української співпраці, є перипетії люблінського Колегіуму, який мав перетворитися в польсько-український університет. Заяви попередніх президентів, які називали себе заручниками майбутнього університету, та всіх можливих децидентів (???) виявились тільки обіцянками, і це призвело до зневіри в спроможність досягти реальних успіхів. Павел Смоленський написав: *“Обіймаються президенти Польщі і України, миряться єпископи, падають слова про взаємне прощення. А тут, у Балигороді, вистачить найменшого приводу, якогось спогаду, непродуманого жесту і замість повітря починають вирувати пристрасти”*.

Очищення пам'яті і приборкання поганих пристрастей – це виклик, який стоїть насамперед перед Церквами, і то – усіх деномінацій.

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”

У світлу пам'ять нашої дорогої і незабутньої подруги **бл. п. Лесі Гой** – ми приязно упродовж 60 років – складаємо **500 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Володимир і Анна Рак.

З нагоди 30-ліття 62-го Відділу СУА у Глен Спею, Н. Й., складаємо **500 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” для забезпечення його майбутнього.

Анна Пищимуха, голова Відділу.
Орися Салаяк, скарбник.

У пам'ять **бл. п. Миколи Ракуша,** чоловіка нашої довголітньої голови і Почесної членки Ірини Ракуш, складаємо **405 дол.**

Управа і членки 17-го Відділу СУА в Маямі.
Список пожертв на 26 стор.

У світлу пам'ять **Лесі Гой,** членки 1-го Відділу, склали **400 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Список пожертв на 26 стор.

З нагоди 50-ліття подружнього життя Дарці і Олеса Леськових складаємо **250 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Євген Змій.

З нагоди 50-ліття подружнього життя Катерини і Володимира Воловодюків складаємо **250 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Євген Змій.

У світлу пам'ять **бл. п. Софії Костюк,** членки 10-го Відділу, склали **160 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Список пожертв на 26 стор.

У світлу пам'ять **бл. п. Єви Гарайди,** членки 1-го Відділу СУА, склали **150 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Список пожертв на 25 стор.

Гонорар **200 дол.** за виконання фотографій членок Головної Управи і членок 83-го Відділу до Конвенційної книжки **Володимир Грицик** склав на Пресовий Фонд „Нашого Життя”.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

*Екзекутива Союзу Українок Америки.
Редакційна Колегія журналу „Наше Життя”.*

З поезії Олега Ольжича

Нащо слова? Ми діло несемо.
Ніщо мистецтво і мана теорій.
Бо ж нам дано знайти життя само
В красі неповторимій і суворій.

Що вибереш: чи образ бездоганий,
А чи праобраз для усіх один?
Міцніша віра і дзвінкіший чин
За словоблудіє і за тимпани.

Ось сходить, виростає, розцвіта
Благословеніє не форми, суті.
Одвага. Непохитність. Чистота.
Милуйтеся! Беріть і будьте, будьте!..

* * *

Захочеш – і будеш. В людині, зятям,
Лежить невідгадана сила.
Зрослась небезпека з відважним життям,
Як з тілом смертельника крила.

І легко тобі, хоч і дивишся ниць,
Аби не спіткнутись ні разу,
І нести солодкий тягар тасмниць
І гостру петарду наказу.

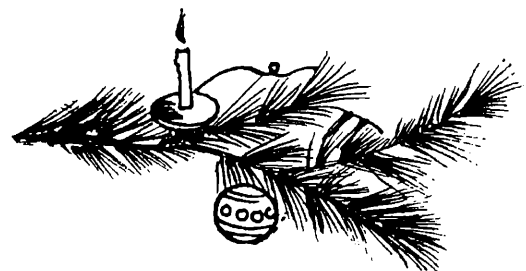
Навчишся надать блискавичність
думкам

І рішенням важкість каміння.
Піти чи послати і стать сам-на-сам
З своїм невблаганним сумлінням.

* * *

Держава не твориться в будучині,
Держава будується нині.
Це люди, на сталь перекуті в огні,
Це люди, як брили камінні.

Не втішені власники пенсій і рент,
Тендітні квітки пансіонів, –
Хто кров'ю і волею сціпить в цемент
Безвладний пісок мільйонів.

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ „СТЕЖИНА В МИНУЛЕ”

Відкриття виставки в Українському Музею “Стежина в минуле: народне мистецтво на Світовій виставці в Чикаго 1933 року” відбулося 12 жовтня 2007 року. На виставці представлено експонати народного мистецтва, закуплені Союзом Українок Америки в 1933 році, що вперше виставлені в Українському Павільйоні, а згодом стали основою, якою започаткував своє існування Український Музей в Америці.

Вступне слово куратора Люби Волинець

У найбільш критичних моментах, трагічних, а то й безвихідних ситуаціях – українці єднаються і творять чудеса. Пляни, здавалося б, поза межами можливого втілюються в життя і завершуються – стають ділами, та ще й якими!

Отаким чудом був Український Павільйон на світовій виставці “Століття поступу” в Чикаго 1933 року.

Що зрушило українську громаду Чикаго і Америки на такий відважний і ризиковний крок у час, коли Америка переживала неймовірну економічну кризу? Трагічні події в Галичині (пацифікація) та в Радянській Україні (арешти, розстріли, заслання інтелектуальної верхівки України, колективізація та штучний голод) зворушили до глибини душі українську громаду в Америці, й економічна криза, у порівнянні з цим, здавалася лише малою перешкодою.

Організатори Українського Павільйону роздумували, як повідомити Америку і цілий світ про те, що є український народ, що він століттями прагнув незалежності, що у нього

багата і стародавня культура? Як вплинути на публічну опінію Америки на користь українського народу? Як здобути пошану і подив Америки та світу до українського народу?

Світова виставка в Чикаго і українська в ній участь саме й сприяла цій можливості, перетворившись на гідний, шляхетний і голосний форум українській справі. Це була небувала, незрівнянна й нечувана можливість, і українці нею скористалися.

Із 30-ти державних націй, які брали участь у світовій виставці, тільки українська недержавна нація виборола собі там місце усупереч великим перешкодам, до яких вдавались Радянський Союз і комуністи Америки. Лише два слов'янські народи мали свої павільйони – чехи та українці. Не було ні росіян, ні поляків, хоча поляки старалися, але збанкрутували перед відкриттям. Український павільйон було збудовано на дрібні пожертви українських робітників-емігрантів, а не на гроші уряду чи всесильних капіталістів.

Український Павільйон відвідало близько двох мільйонів осіб. Будинок павільйону був загально визнаний одним із найоригінальніших, окрім китайського і японського. В американській пресі так і писали: "...the two most outstanding buildings were the Chinese Shrine and the Ukrainian Pavilion", а міністер японської авіації заявив, що коли б він мав розподіляти нагороди за найкращі павільйони, то першу нагороду дав би японському, а другу – українському.

Чикагська преса писала що український Павільйон – "... важливе місце у мистецькому житті Чикаго", що "... однією з найважливіших мистецьких подій на світовій виставці є виставка творів Архипенка". Високо поцінувала американська критика збірку виробів народного мистецтва. Українські вишивки були на першому місці, а килими, різьба та кераміка просто не мали рівних. Ось думка ще одного рецензента "...Я думаю, що вам належить високе призначення за вашу поважну, культурну і наскрізь артистичну виставку..."

Те, до чого організатори прагнули найбільше, висловив президент чеського сенату: "...ширий привіт і глибока пошана українському народові, піонерів в боротьбі за поступ і демократію..."

Організатори виставки зверталися по допомогу до українців, розкиданих по всьому світу, і на цей заклик українці відгукнулися із усіх усюд – зрозуміло, що з Америки і Канади, але експонати прийшли від українців із Аргентини, Бразилії, Закарпаття (Україна), Подєбрад (Чехословаччина), Парижа (Франція) і найбільше – з Галичини.

Із кожних завершених величних справ – таких, яким був український павільйон, важливим аспектом є документація пройденого і зробленого. На жаль, ця ділянка нашої діяльності дуже занедбана. Ми творимо, але не зберігаємо пам'ятних подій для наступних поколінь, бо не документуємо таких моментів. Читаючи поживклі сторінки газет 30-тих років, довідуємося, наприклад, про те, як вітала чикагська громада Архипенка, як він промовляв до них українською, показуючи, наскільки задоволений своїм перебуванням між рідними братами. Але де та промова? А не збереглася. Читаємо про прекрасний спів чикагського хору під диригуванням Юрія Бенецького. На жаль, не маємо про нього жодних інформацій, і навіть немає записів співу того хору.

Пишуть, що Олена Лотоцька зорганізувала 1000 жінок у похід під час відкриття павільйону. Але де фотографії? Кожний національний павільйон вибирав свою красуню-королеву. Українською королевою стала Марія Любас. Пишуть, що Архипенко малював із неї портрет. Де він? І ще пишуть, що японці робили заходи, щоб і їхню красуню намалював Архипенко. Чи це сталося? Не знаємо. Документації немає! Можна навести ще багато таких прикладів.

Але є й позитиви... Один із нечисленних та недвозначних документів із Українського Павільйону – колекція народного мистецтва, закуплена Союзом Українок Америки, яка була там виставлена. США зумів свій вклад у світову виставку не лише задокументувати, але розвинути й створити щось унікальне.

Сьогодні в нашому Музеї на виставці тільки мала частина експонатів цієї колекції – але важливо не те, скільки предметів виставлено, а те, що, оглядаючи цю виставку, ми повинні з'ясувати, яку переважливу роль відіграла колекція народного мистецтва в житті США і в житті української громади в Америці.

Результатом цього став наш Український Музей в Нью-Йорку.

Світлана Ганя Криль.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXIV

DECEMBER 2007

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

***May the spirit of Christmas touch your heart and fill your home
with love and happiness.***

From the Desk of the President

On October 7, a conference was hosted by the Shevchenko Scientific Society in honor of the 100th anniversary of the birth of General Roman Shukhevych, supreme commander of the Ukrainian Insurgent Army (UPA). A week later, Yuri Shukhevych, the general's son, was keynote speaker at a concert at Cooper Union, which honored Roman Shukhevych and commemorated the 65th anniversary of UPA. On the following day, Mr. Shukhevych and his wife visited the Ukrainian Museum, which was featuring an exhibit about UPA and its commander.

The annual meeting of the UNWLA National Board was held October 26 through October 28. During this meeting, the UNWLA Nominating Committee was formed. Chaired by Ulana Zynych, president of the New England Regional Council, the committee began to select a slate of new UNWLA officers for the 2008 UNWLA Convention. Serving as a member of the UNWLA National Board is an honor and a privilege; we hope that all of those asked to serve accept the invitation to participate in a challenging and rewarding experience.

During the meeting, board members had the opportunity to see the long-awaited English-language UNWLA brochure, a companion to the Ukrainian-language brochure published the previous year. The materials for this brochure were compiled from UNWLA archives by Vice President Marta Danyluk and organized with the assistance of President Iryna Kurowyckyj. Translated by Vice President Marianna Zajac, the English-language brochure was edited by Tamara Stadnychenko and designed and formatted by Hanya Krill-Pyziur. An anonymous donor covered the cost of publication.

The UNWLA president, vice presidents, regional council presidents, committee chairs, and editors of *Our Life* participating in this year's meeting presented reports covering their activities during the last year and discussed numerous issues of concern to the UNWLA. Board members also had the opportunity to visit the Ukrainian Museum and view an exhibit that is a very special part of our organization's history: an exhibit dedicated to the efforts of UNWLA members who worked to ensure that Ukraine was represented at the 1933 Chicago World's Fair. Artifacts purchased by the UNWLA for the World's Fair were displayed, together with photographs of the pavilion in which they were housed and of UNWLA members instrumental in making this endeavor a success. It was these artifacts that became the founding collection of the Ukrainian Museum in New York City, established in 1976. Fittingly, the sponsors for the exhibit were the UNWLA's regional councils and the UNWLA National Board.

In November, Ukrainians worldwide began to commemorate the 75th anniversary of Great Famine Genocide in Ukraine, 1932-1933. Convention book committee chair Marta Danyluk proposed that we dedicate the XXVIII Convention book to the Famine, and this proposal has been approved. In connection with this, the convention book will include a section devoted to commemorative activities related to the Famine and will include information about the library project initiated by the UNWLA during the 70th anniversary of the Great Famine—a project that focused on ensuring that public libraries across the United States include books about the Famine in their collections. If your branch or regional council participated in this project, we would appreciate hearing about the results of your efforts. Did the libraries purchase books on the Famine? Which books? Are the books still part of your library's collection? In what other ways have you helped educate the general public about the Great Famine? We hope that all members, branches, and regional councils continue to promote information about the greatest tragedy of our people.

A Journey to Portugal: Close Encounters of the Ukrainian Kind

by Olia Rudyk

Left to right: Maria Zakoturia, Maria Zakotiria, Mariya Dets, Iryna Hoshovskyj (president of UNWLA Branch 30) and Olia Rudyk (vice president of Branch 30)

In mid-September 2007, I traveled to Portugal with three close friends, Iryna Hoshovskyj, Maria Zakotiria, and Maria Zakoturia. Maria and Maria are related, but separated by a vowel, and, from the start, our journey was punctuated with amusing moments stemming from that single vowel—try to keep a straight face while going through airport security, or better yet, checking into a hotel and having to explain that the room should not be charged at the higher single occupancy rate! The confusion over the names, however, did nothing to diminish our stay in Lisbon and Portugal’s Argave region. The four of us had a wonderful time, plenty of laughs, and a relaxing week filled with interesting adventures.

One of the highlights of the trip was meeting many “fourth wave” Ukrainians currently living in Portugal. Today, young Ukrainians are part of the work force in just about every country in Western Europe, and there are about 78,000 Ukrainians legally registered and working in Portugal. So we were excited, but not entirely surprised to hear Ukrainian spoken as we strolled along the beautiful cobblestone streets and narrow alleys of Lisbon, relaxing at an outdoor café at one of the many historical plazas or dining at a restaurant with a traditional Portuguese “Fado” musical performance.

Most of the Ukrainians in Portugal live in 10 major metropolitan centers throughout the country and maintain a favorable and visible Ukrainian presence. As a result, they are recognized as an important ethnic minority by local governments. They actively celebrate and commemorate Ukrainian holidays and invite government officials and native Portuguese to take part in the festivities. They perform songs and dances during events honoring Taras Shevchenko, sing Christmas carols in large groups in city squares, celebrate Ukrainian Independence Day, and expose the tragedy and horrific facts of the Holodomor via pamphlets and newspaper articles. Lisbon has a Ukrainian Catholic church and a Ukrainian Association, which is discussing financial strategies aimed at acquiring a building that can be used as a community center.

Portugal has made it easy for Ukrainians to immigrate and establish a good life for themselves and their families. The government allows a legal immigrant to sponsor other family members without much red tape. Government officials actually prefer this, knowing that it will help these immigrants root themselves as a family unit and, in return, become productive citizens who care about the economic growth of their adopted country. Portugal, in fact, is experiencing a boom in housing development, and

much of this has to do with the influx of immigration. Although the pay scale is not on a par with that in other Western European countries, work is easy to find.

One of the Ukrainians we met was the president of the Ukrainian Association in Portugal, Mariya Dets, a vibrant, open, and warm individual originally from Ternopil, Ukraine. Her husband first arrived in Portugal about seven years ago; four years later she and their two sons joined him. She is passionate about her heritage and dedicated to nurturing the growing community of Ukrainians now living in Portugal. Many of her weekends and holidays are spent traveling to other regional Ukrainian communities, assisting in the development of Ukrainian schools, helping to resolve issues, and meeting with local government officials. At a regional meeting a

few years ago, Mariya Dets jokingly announced, "One day we will have a Ukrainian newspaper in Portugal!" Three years later, this became a reality. We were, needless to say, very impressed by her exuberance and were filled with respect as we learned of the difficulties she has overcome and the magnificent plans she has laid out for herself and for the future of the Ukrainian Association.

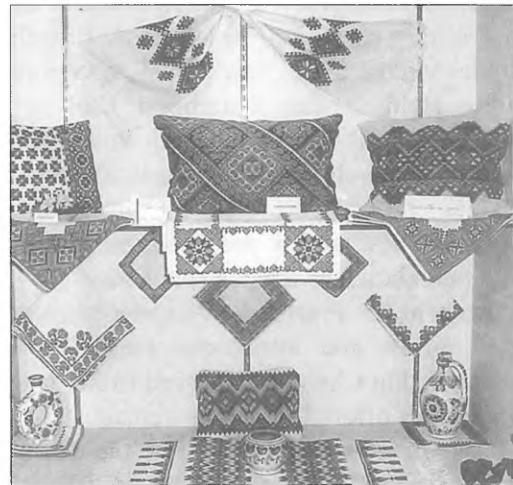
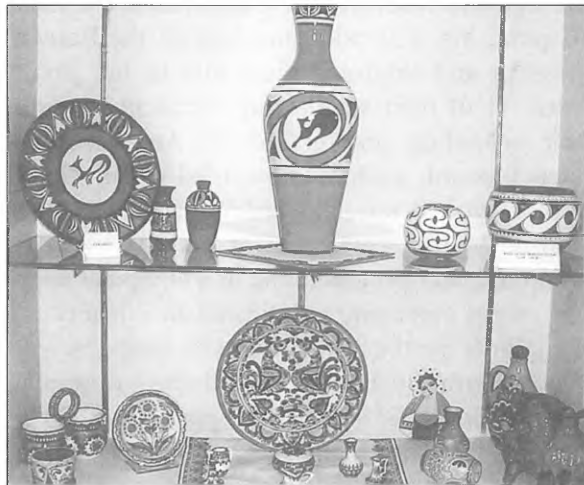
At the end of our meeting, Mrs. Dets escorted us to a local shop where we found excellent local cheese and Port wine to bring home to our families. Our encounter with her and other Ukrainians was enjoyable and most informative. Above all, it was emphasized for all of us that you can't leave your Ukrainian heritage behind when you travel. Somehow, it manages to find you, even halfway around the world.

Branch 56 Hosts Ukrainian Arts and History Exhibit

by Ann-Marie Susla

English-language press chair, Branch 56

The Milena Rudnycky Branch 56 of North Port, Florida, presented a month-long Ukrainian art exhibit at the Jacaranda Public Library in Venice, Florida. Chrystia Lazor-Stecyk, art committee chair, and Yara Von Helbig, corresponding secretary, organized and set up the extensive exhibit in six display cases at the library. The exhibit included Ukrainian Easter eggs, ceramics, embroidery, inlaid wooden crafts, religious icons, and historical materials commemorating the Great Famine of 1932-1933. The beautiful and educational exhibit enabled our branch to share information about Ukrainian traditions, culture, and history with our American friends and neighbors of southwest Florida.

UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program Celebrates 40th Anniversary

by Irene Krawczuk

Honoring Branch 98 Sponsors.

*Back row from the left: Myron B. Krawczuk, Victoria Mischenko, and Luba Bilowchtchuk.
Front row from left: Maria Polanskyj, Mary Bonanno, M. Orysia Jacus, Anna Krawczuk, Bernard Krawczuk,
Odarka Polanskyj-Stockert, Rita Oberleitner, and Raymond Oberleitner.*

To commemorate the 40th anniversary of the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program (1967-2007), UNWLA Branch 98 of Holmdel/Middletown, New Jersey, sponsored a fundraiser. Held at the Sisterhood Hall of St. Andrew's Memorial Church in South Bound Brook, New Jersey, the lively event was well attended and featured a luncheon, an art raffle, a Chinese auction, musical interludes, and a presentation of Certificates of Appreciation to Branch sponsors.

Branch 98 President Victoria Mischenko welcomed guests and introduced Luba Bilowchtchuk, Scholarship Chair, who served as Mistress of Ceremony and offered opening remarks for the event. Program attendees then sang the UNWLA anthem, accompanied by harpist, Odarka Polanskyj-Stockert. Guests joined in prayer before partaking of the delicious homemade luncheon dishes.

After lunch, the program focused on the purpose of the event: to acknowledge and honor the history and achievements of the Scholarship Program. Luba Bilowchtchuk, former National Scholarship Chair, and Maria Polanskyj, the current National Scholarship Chair, provided information

about the program, which has assisted over 20,000 children and students in Ukraine and the Ukrainian diaspora. Ms. Polanskyj thanked all the Branch 98 sponsors and informed them that in the past five years, 41 of their scholarship recipients completed their schooling and graduated. As the sponsors came forward, each was awarded a Certificate of Appreciation. A special word of thanks was given to sponsor Myron Krawczuk for his 20 years of pro bono computer programming and computer support. The award ceremony culminated in a hearty round of applause for the program and its sponsors.

During the event, two framed woodcuts by Jacques Hnizdovsky—"Black Swan" and "Sleeping Cat"—donated by Stanley and Halyna Jakubowicz, as well as an exquisite ostrich egg pysanka, designed and donated by Filomena Procek of Brazil were raffled off. Harpist Odarka Polanskyj-Stockert played several Irish and Ukrainian melodies that preceded the Chinese Auction. Through the generosity and hard work of members, twelve lovely items were put up for auction. They included a variety of gift baskets, luggage, printer, spa beauty package, lifestyle fountain, Lenox candy dish, and a videophone.

Among those attending the special event were Honorary UNWLA President Anna Krawczuk (a member of Branch 98), New Jersey Regional Council President Olha Lukiw (Branch 75), several members of Branch 54 (Delaware), and members from other New Jersey branches.

Honored guests included Dr. Joanna Ratych of the UNWLA's National Board and Anisa Sawyckyj Mycak, daughter of the founder of the UNWLA Scholarship/ Students Sponsorship Program, Theodozia Sawyckyj. After the event, members of Branch 98 and their guests paid homage to Mrs. Sawyckyj by placing flowers on her grave. Ms. Mycak filmed the event.

Branch 98 is grateful to all the members who worked so diligently to make this event such a wonderful success. We also wish to express our

thanks to Dr. Daria Nowakiwska Lissy for her sales of raffle tickets and to Mr. Jurij Jacus for his work in restoring the frames for the Hnizdovsky woodcuts. Through such collaborative efforts and as a result of this event, Branch 98 was able to donate \$1,000 to the Scholarship Program. Through the efforts of our branch, generous contributors donated \$1,735 directly to the program as well. We thank them all.

If you are interested in learning more about the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program, please contact the Scholarship Office by telephone at 732-441-9530, by email at mariapolanskyj@verizon.net, or by writing to UNWLA, Inc., P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747.

The author is secretary of Branch 98

Branch 120 Celebrates Ukrainian Culture

Since its inception in 1982, Branch 120 has been promoting Ukrainian culture both within and beyond the Ukrainian community. This summary highlights Branch 120 activities from 2006 to 2007, under the presidency of Irene Grassman, a master artist in pysanka writing and gerdany, who has participated in numerous cultural events over the last 25 years. In 2006, she presented pysanka demonstrations at an international festival hosted by Nazareth College in Rochester, at the public library in Webster, NY, and at the Cultural Center in Rome, NY. The latter events were sponsored by the New York State Council of the Arts, which also sponsored a hands-on event for children at the Polish Festival in Buffalo, during which Ms. Grassman taught children how to create beaded spiders that can be used as Christmas tree ornaments. She also participated in another hands-on program for children, teaching the art of creating gerdany at the Lewistown Arts Festival.

At the Nazareth College international festival, branch treasurer Daria Hanushevsky demon-

strated Trypillian and Hutsul ceramic painting, while member Christine Hoshowsky demonstrated the art of Ukrainian embroidery. Nicole Riedl and Larissa Cholach teach at the Svitlychka, which operates under the auspices of Branch 120. Both women are professional teachers and are founding members of the Golden Strings, a bandura ensemble that has performed at numerous cultural events. Lydia Dzus, co-founder and past president of Branch 120, represents Ukrainians of Monroe County and Irondequoit as Town Liaison. A former town clerk/receiver of taxes, she currently serves as councilwoman for the Town of Irondequoit. In these roles, she has greeted and hosted hundreds of Ukrainians from around the world, familiarizing them with Rochester Ukrainians' achievements over the last 100 years.

Other board members of the branch during this time period were Zinnia Dzus-DeBole, vice president and secretary; and Marika Riedl, educational chair. In the fall of 2007, under the leadership of current president, Zinnia Dzus-DeBole, Branch 120 celebrated its 25th anniversary.

UNWLA Detroit Celebrates 16th Anniversary of Ukraine's Independence

by Marie Zarycky-Cherviovskiy

First row, left to right: Katia Tkachuk, Lida Kolodchin, Dr. Maria Baltarowich, Roma Dyhdalo, Dr. Marta Bohachevsky-Chomiak, Olga Solovey, Ksenia Petryha, Maria Baziuk, and Olena Liskiwsky. Second row: Ruslana Proonko, Tania Bedrus, Nina Wasylkewych, president of Detroit Regional Council Daria Zawadiwsky, Marie Zarycky-Cherviovskiy, Olga Liskiwsky, Lida Pakula, and Alberta Cieply.

On August 26, 2007, Detroit area UNWLA members and members of the Ukrainian community gathered at the Ukrainian Cultural Center in Warren, Michigan, to celebrate the 16th anniversary of Ukraine's independence. The keynote speakers for the event were historian Dr. Marta Bohachevsky-Chomiak and journalist Rostyslav Chomiak. The author of *Feminists Despite Themselves*, Dr. Marta Bohachevsky-Chomiak, is a former UNWLA vice president and has also served as director of the Fulbright Foundation in Kyiv, Ukraine.

Our honored speakers, both of whom have spend considerable time in Ukraine since the country proclaimed its independence in 1991, were introduced by Olga Liskiwsky, former editor of *Our Life* and current corresponding secretary of the Detroit Regional Council. UNWLA members warmly welcomed their esteemed "po-sestra" and her

husband, wishing them both further success in their professional and personal endeavors. The title and theme of the keynote speech was "Fakty I Mity Nezalezhnoyi Ukrainy" (Facts and Myths about Independent Ukraine), and the guest speakers graciously answered numerous questions evoked by their presentation.

The program also featured Detroit's own Olga Solovey (Branch 58), who accompanied soloist Maria Nazarenko and directed the ensemble Golden Bells, consisting of many soyuzianky from Branch 81 and Branch 58. Branch 129 was honorably represented by two very gifted members: Tania Bedrus recited Dmytro Pavlychko's poem "The Curse" (Kliatva), and Ruslana Proonko presented a passionate rendition of Ivan Franko's "Moisei."

The author is president of UNWLA Branch 96 and organization chair of the Detroit Regional Council.

Healthy Holiday Habits

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Eating can truly be a delightful experience, but as we get ready to "celebrate the season," eating habits seem to take on a life of their own. If you don't want to feel as stuffed as last month's turkey and are committed to sticking to a healthy diet, the holiday party survival tips below can help. The goal of this article is not to dictate what you should or shouldn't eat. Instead, it is intended as a guide that offers suggestions on how to eat sensibly without feeling like you are missing out on all the tempting tasty treats that are part of the holiday ritual. The list below can also serve as a nice jump start to one of the most common New Year's resolutions people make!

- Don't arrive famished to an event. When you are hungry, your control over food is difficult. You are bound to eat more and more likely to make poor choices about what you eat. A better approach is to eat normally before the event, perhaps cutting back some calories during the day that can be applied to your "allowance" during the event. If the party or event is very late, have a healthy snack to tide you over rather than munching on calorie-loaded goodies.
- When you arrive, take a few minutes to peruse the buffet table or menu. It doesn't hurt to ask what will be served. Knowing in advance what choices are available will give you time to make better selections with a nice balance.
- Choose foods that you normally don't eat. This way you can treat yourself and discover a new flavor or texture. Avoid overstuffing. Take small portions of several different foods. Eat slowly. Savor what you are eating.
- Whenever possible, fill your plate with fresh fruits or raw or grilled vegetables, but avoid dips. Most contain fat and are high in calories. Yogurt dips and olive oil for vegetables are a much healthier alternative.
- The traditional cheese and cracker platters are tempting but high in calories. Limit yourself to small portions. Choose an unfamiliar cheese rather than a favorite cheese and savor its flavor.

If natural corn chips are available, choose these instead of crackers. Believe it or not, many crackers contain more calories, fat, sugars and hydrogenated oils than corn chips do.

- Try to stay away from sugar-rich beverages. Seltzers with a slice of citrus are more refreshing than most soft drinks. Diet sodas and flavored water are also a good choice.
- Limit alcohol intake (no more than two drinks) and remember that many mixed drinks can have hundreds of calories. Sorry, but eggnog is off-limits if you are watching your weight.
- Pace yourself while eating, and distance yourself from the "treats." Make a conscious choice to sit or stand as far away from the buffet table as you can. If you are standing or sitting right next to the food, you will find yourself nibbling more than you planned to.
- Choose lean meat, chicken, or fish. If you are in a restaurant or if your host or hostess is cooking, ask if you can have yours broiled. Fried meat, chicken, or fish can have high calorie content.
- Avoid traditional bread and butter. Whole grain rolls and breads are better than white, and olive oil for dipping is better than butter.
- Limit dessert portions but don't deprive yourself. One good way to satisfy your sweets craving without going overboard is to try small portions of two or three different desserts. Another good approach is to share a slice of cake with someone else. Avoid anything a la mode. You already know what ice cream tastes like; use your allowable calories on something different.

Food is a celebration of life, and enjoying life means you have the right to indulge yourself and splurge on occasion. The recommendations listed above are not intended to discourage you from going to holiday parties nor are they suggesting that you should watch other people enjoy holiday treats while you munch on bare celery sticks. And remember that food is only one part of a holiday party. Enjoy it but don't make it the center of attention. Smachnoho and Veselykh Sviat!

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXIV – 2007

Arts and Entertainment

- Vera Farmiga: Shining Star with a Ukrainian Glow 3:13
International Opera Project Takes Center Stage in Dnipropetrovsk 4:14
Virlana Tkacz Named Honored Artist of Ukraine 11:16

Branch and Region News

- Branch 88 (Philadelphia) Hosts Exhibit of Three Generations of Sayenkos to Benefit Children in Ukraine 1:16
Kateryna Hewko Turchyn, Member of Branch 89 (Kerhonkson) Celebrates 90th Birthday 3:18
Branch 36 (Chicago) Participates in International Christmas Tree Display 3:18
Branch 30 (Yonkers) Hosts Art Exhibit Featuring Works of Bohdan Borzemyky 5:17
Branch 36 (Chicago) Hosts Ukrainian Exhibit at Archer Heights Library 6:17
Branch 54 (Wilmington, Delaware) Hosts “Homage to Ivan Franko” 6:13
Branch 58 (Detroit) Marks 60th Anniversary, Mourns Loss of Beloved Members, and Prepares for 2008 Convention 7-8:10
Branch 14 (Georgia) Receives Ukrainian Independence Day Proclamation from Governor 10:17
Branch 96 (Detroit) Anticipates Next UNWLA Convention: Notes from a Picnic 10:18
Branch 30 (Yonkers) Sets Agenda for the Coming Year 11:18
Branch 56 (North Port) Hosts Ukrainian Art and History Exhibit 12:13
Branch 120 (Rochester) Celebrates Ukrainian Culture 12:15
UNWLA Detroit Celebrates 16th Anniversary of Ukraine’s Independence 12:16

Financial Security

- Preventing and Resolving Identity Theft 1:20
Estate Planning for Everyone 7-8:15

Food

- The Story of a Cooking DVD and the People Behind It 5:20
Salmon Recipes 9:20

Health

- Welcoming the New Year with a New Look on Life 1:15
Coping with Winter Blues (Seasonal Affective Disorder) 2:20

Antioxidants: Genie in a Bottle or Genie from the Garden 3:17

- Stress Management 4:18
New Vaccines to Meet New Challenges 5:19
Recognizing and Dealing with GERD 6:18
Vitamin D: The Forgotten Hormone 7-8:14
The Cancer Women Fear Most 9:19
One Day in the Life of a Physician 10:20
Radiological Tests 11:19
Healthy Holiday Habits 12:17

History

- Remembering Chernobyl 4:13

Life in the Diaspora

- Kalyna’s Book Club 2:18
A Journey to Portugal: Close Encounters of the Ukrainian Kind 12:12

Literature

- Kovaliv Award for Literature 1:18
Vasyl Gabor’s *Neznaïoma* 1:18
Olena Teliha (archival) 2:16
Helena Kolody 7-8:11

Obituaries

- Mary Paliwoda Siwak 2:16
Nellie Federkiewicz 9:17

Poetry

- At a Fortune Teller’s (I. Franko) 1:17
Cool Silence Reigns (V. Svindzinsky) 2:15
A Shelf (M. Rylsky) 4:17
The Stone (V. Samiilenko) 9:18
Asters (O. Oles) 9:18
A Girl Embroiders (P. Tychyna) 11:17

Ukrainian National Women’s League of America

- From the Desk of the President 1:13, 2: 13, 3:11, 4:11, 5:15, 6:11, 7-8:9, 9:13, 10:13, 11:13, 12:11
UNWLA Scholarship Program 40th Anniversary 1:19, 12:14
So You’re Not Ukrainian: Why Not Join the UNWLA Anyway? 5:16
CFC Campaign Contributions 6:17, 11:20
The Right to Be Proud 9:14
Our Life Now, Our Life Then 9:16

Authors are requested to forward articles to English language editor Tamara Stadnychenko c/o UNWLA headquarters. Please include a **telephone number** to allow us to acknowledge submissions and verify information. **All photographs submitted electronically should have a resolution of at least 300 DPI and should be saved as uncompressed TIFF file. If you cannot submit electronic photos/images as described, please send hard copy.**

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

**З ВЕЛИЧНИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА НОВИМ 2008 РОКОМ,**

ЩИРО ВІТАЄМО!

**НЕХАЙ ЦІ БЛАГОСЛОВЕННІ ХВИЛИНИ ОСВЯТЯТЬ
ТА НАДИХНУТЬ ВАС НА СПІЛЬНУ ПРАЦЮ,
ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ І ЗГОДУ.**

БАЖАЮ РАДІСНИХ РОДИННИХ СВЯТ.

Місяць жовтень був дуже насичений різними святкуваннями та програмами в українській громаді. Вшановувалися різні річниці, в яких брали участь членки Союзу Українок Америки. Три програми було присвячено відзначенню 65-ліття Української Повстанської Армії та 100-річчю з дня народження головного командира, генерала-хорунжого Романа Шухевича, Тараса Чупринки. Перша програма – Конференція в Науковому Товаристві ім. Шевченка, наступного тижня відкрилася виставка в Українському Музеї УПА – про життєвий шлях Тараса Чупринки, а через тиждень, у неділю, відбувся урочистий концерт у Купер Юніон Університеті, де виголосив промову син командира Юрій Шухевич, що був присутній з дружиною. У понеділок Юрій Шухевич відвідав Український Музей, оглянув там виставку УПА і знімки та дописи про головного командира Шухевича. Раніше виставку було показано в інших місцевостях: скажімо, на літніх таборах СУМА і Пласту тощо. В Українському Музеї в Нью-Йорку у неї був особливий вигляд, що нагадував про жорстоке минуле історії нашої батьківщини.

Український Музей в Нью-Йорку тепло прийняв дорогого гостя з України. Голова Ради Директорів Українського Музею Ольга Гнатейко привітала п. Шухевичів, директор Музею Марія Шуст вручила квіти, а голова СУА Ірина Куровицька подарувала їм музейний каталог цієї виставки.

За кавою та солодощами члени Дирекції Українського Музею і тамтешні працівники мали нагоду ставити питання та робити коментарі відносно УПА і сьогоденної ситуації в Україні.

У жовтні також відбулося відкриття виставки експонатів, закуплених СУА в Україні для викладення їх в Українському павільйоні на Світовій Виставці в Чикаго у 1933 р. Закупленими експонатами СУА відкрив Український Музей у 1976 р. Для влаштування виставки і видання Каталогу СУА склав 10 тисяч доларів.

26-28 жовтня Головна Управа СУА відбула свої Річні наради. Члени Номінаційної комісії вибрали головою Номінаційної комісії Уляну Зінич, голову Окружної Управи Нової Англії. Комісія розпочала свою працю для віднайдення нового проводу СУА, який буде представлений делегатам до вибору на ХХVIII Конвенції СУА, що відбудеться у травні 2008 р. у Детройті. Водночас на цих нарадах члени побачили довго очікувану англійську брошуру про СУА, що з'явилася завдяки нашій анонімній добродійці, – ту брошуру можна використовувати за будь-яких okazji. Дякуємо членам Екзекутиви, які так довго над нею працювали: Марті Данилюк за подання матеріалів, Маріянні Заяць – за переклад, Тамарі Стадниченко – за коректу й Ганні Кріль-Пизюр – за оформлення матеріалів та дизайн першої сторінки.

Голова Конвенційного Комітету ХХVIII Конвенції Анна Мацілінська представила програму проведення Конвенції, яку опрацював комітет, а голова Видавничої комісії Конвенційної книжки

Марта Данилюк поінформувала присутніх, що Конвенційна книжка буде присвячена 75-літтю Великого Голоду – Геноциду України 1932-33 рр. Вона просила Голів Окружних Управ, щоб кожний відділ описав акції, проведені на відзнаку Голодомору, особливо ті, що стосуються проекту, який СУА розпочав у 70-ліття цієї трагедії, а саме: про вимоги до місцевих бібліотек закуповувати книжки на тему Голодомору. Всі ці акції будуть подані в окремій частині книжки, щоб підкреслити вклад СУА у висвітлення цієї трагедії.

Завершуємо старий рік і переглядаємо нашу працю, мов складаємо іспит совісти, а з Новим Роком беремо на себе обіцянку поширювати інформації про Голодомор. Тож кожна з нас повинна поставити перед собою завдання виконати бодай одну річ для поширення інформації в нашому докільді, в американському та міжнародному світі. Це – найбільша трагедія, яку Україна пережила, і світ про це мусить знати. Створені комітети в США чи при СКУ можуть лише скласти пляни, а виконувати їх мусимо ми на низах.

Союз Українок Америки відкрив Мистецьку галерію на 4-му поверсі будинку СУА виставкою картин мисткині Ірини Гомотюк-Зелик, яку zorganizував і провів 83-й Відділ СУА в Окрузі Нью-Йорк. Відкриття було елегантне, з мистецькою програмою. За це усім їм належить велике признання. У своєму вітальному слові Ірена Чабан, голова 83-го Відділу, сказала, що навіть жіночі організації в Україні не мають такої гарної власної Мистецької галерії, щоб проводити різні культурні та мистецькі заходи.

Запрошую відділи чи приватних осіб використовувати це приміщення на культурні імпреди.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ

Членки Управи Округи.

Перший ряд: заступниця голови Окружної Управи Галина Шулевська (третья ліворуч) і далі – секретарка О. У. Діонізія Брочинська, голова О. У. Уляна Зінич, голова СУА Ірина Куровицька, скарбник О.У. Христина Мельник, архівар О. У. Оріся Мандич.

16 вересня ц. р. в залі церкви св. Миколая у Нью-Гейвені, Конн., зібралися членки Округи Нової Англії, щоб відзначити День союзянки. Понад сорок членок 73-го, 106-го та 108-го Від-

ділів та гостей з міської громади дружньо і весело відсвяткували наше свято.

Програму відкрила голова Округи Уляна Зінич (членка 108-го Відділу). Вона привітала

голову СУА Ірину Куровицьку, адміністратора канцелярії СУА Наталку Думу, союзянок і гостей та провела молитву Союзу Українок Америки. До проведення свята запросила скарбника Окружної Управи Христину Мельник (членку 108-го Відділу СУА).

Ведуча виголосила цікавий реферат на тему: „Що нам дає Союз Українок”. Вона розказувала про досягнення нашої організації від початків її заснування 1925 р.

Далі, на прохання ведучої, членки розказували, чому вступили до СУА і що дає їм наша організація.

Ірина Куровицька підкреслила цінність СУА та її осягнення за 83 роки. Вона повідомила про майбутню виставку в Українському Музеї Нью-Йорка – експонатів, закуплених 1933 р. в Українському Павлийоні Світової Виставки в Чикаго.

Мистецьку частину підготували членки 73-го Відділу СУА у Бріджпорті, Конн. (голова і мистецький керівник Відділу – Марія Лисович).

Концертну програму почали Марія Лисович, Оріся Яновська та Анна Хрептик піснею „Бусли” про прагнення повернутися ще раз у місто свого дитинства. Ольга Лисович читала вірш „Чия мова найбагатша?”, Марія Лисович – гумореску „Кухлик”. Марія Лисович, Марія Кривець, Анна Хрептик та Оріся Яновська заспівали пісню „А, зори”. Далі Марія Лисович прочитала гумореску „Українка”, Марія Кривець і Марія Лисович заспівали пісню „Ніч, темна ніч”. Укінці програми Анна Хрептик зворушиливо прочитала вірш „Вітер з України”.

Ведуча Христіна Мельник подякувала гостям за присутність, членкам 73-го Відділу за чудову програму, всім союзянкам за участь і запросила до кави та солодоців.

Після спільної фотографії присутні ще довго гуторили у приємному товаристві.

*Діонізія Брочинська, секретарка
Управи Округу Нової Англії.*

“ВИШНЕВИЙ САДОЧОК” В ЧІКАГО

“Вишневий садочок” в Чикаго працює під керівництвом 85-го відділу Союзу Українок Америки. Він міститься у будинку української католицької парафії св. Йосифа поруч із церквою. В 2006-2007 навчальному році садочок відвідували 37 дітей. Для них було проведено цілу низку цікавих заходів.

Зокрема діти побували на станції пожежників, зустрілися із пожежниками, які в доступній формі пояснювали правила безпеки та поведження з вогнем. Багато вражень залишилося у дітей після поїздки на ферму Губерта в Барінгтон. Усіх разом було 40 осіб. Кожного року у місяці жовтні святкуємо традиційну маскарладу. Понад 200 учасників збирає це свято, 100 з них – діти. Завітав до садочка святий Миколай. Це улюблене свято наших дітей. Ми також святкували день св. Валентина та день Мами. А ще наші діти залюбки побували на екскурсії в зоопарку в Брукфілді. 23 травня відбувся випуск садочка, 16 учнів закінчили тут своє навчання.

Упродовж багатьох років із великою посвятою дітям та садочкові віддають себе наші вчителі Марійка Баран та Дарія Городиська. Завдяки їхній високій професійності діти у садочку отримують добре виховання та основи навчальної програми.

Наталя Таран-Лісовська є освітнім референтом 85-го відділу СУА. Вона також виконувала обов’язки адміністратора садочка. Завдяки її наполегливій праці, тісній співпраці учителів та батьків минулий навчальний рік був дуже успішний.

Сподіваємося на те, що і цей рік принесе нам успіхи. Кількість дітей, що бажають навчатися у садочку, постійно зростає, а це доказ того, що авторитет школи-садочка в українській громаді дуже високий. Побажаймо успіхів учителям та їхнім вихованцям у новому навчальному році.

*Оленка Шкробут,
пресова референтка Округу Чикаго.*

ОДЕРЖИМІ ЛЮБОВ'Ю, ДОБРОМ І ОBOB'ЯЗКОМ

*„... Сповнення обов'язку є чеснотою.”
Митрополит Андрій Шептицький.*

У 2007 минає 30 років із часу створення 62-го Відділу СУА у Глен Спею, що розташований у чарівних Кетскельських горах. Скільки чудових жіночих доль: здібних, національно свідомих, небайдужих до чужого болю, об'єднаних любов'ю до України, до традицій свого народу перейшли через цей Відділ! На жаль, багато вже з них відійшли у вічність, але залишили по собі добрі діла і гарну пам'ять.

Сьогодні є 36 членок. Відділ уже п'ятий рік очолює Ганна Пищимуха. Толерантна, відповідальна, освічена – для нас є взірцем чесного служіння громаді. Вона з повагою ставиться до чужої праці, тонко відчуває слово, часто виступає зі змістовними рефератами, завжди вітає і підтримує нові ініціативи.

Надійним заступником голови є Тамара Лихолай. Уважна, дисциплінована, молода душею, завжди вислухає, розрадить. Свою творчу долю професійної співачки розпочала ще під час навчання у Київській консерваторії, а біографію союзнянки започаткувала багато літ тому в далекій Аргентині. Пісня і бандура – два духовних крила, з якими більше 50 років вона несе людям радість і красу української пісні.

Нашою фінансовою референткою є Оріся Саяк. Завдяки її сумлінній праці ми завжди чітко знаємо, скільки заробили, як тратимо і що можемо плянувати. Оріся особливо чутлива до людських проблем, завжди відгукується на чужу біду, вміє конкретно підтримати і допомогти, іноді не рахуючись з власними коштами і часом. Частенько її оселя переповнена пакунками, за адресованими знедоленим і хворим особам в Україні. Готувати їх допомагають дочки Христина та Лариса. Крім одягу, посилали також інвалідні візки та іграшки для наймолодших. Загалом справи з допомогою у нас ведуться на належному рівні. Союзнянки з приємністю відправляють їх рідним і незнайомим людям. Не раз читали на сходах листи вдячності і ще раз переконуємося, що не даремні наші старання.

Добре справляється із завданням організаційної референтки Валя Мантика. Чітко і виважено веде діалог із кожним, уміло організовує

Світлив Карл Конрад.

сходинами, інформуючи мету зібрання. Валя багато читає, цікавиться політичними подіями в Україні, вболіває за її майбутнє. Вже понад 7 років разом із сестрицтвом Православної Церкви св. Петра і Павла підтримує зв'язки із поетесою з Краснодона Антоніною Листопад, надаючи їй матеріальну і моральну підтримку.

Нещодавно ми отримали нову книжку А. Листопад про Почаївську Лавру. Ця поетична історія побачила світ завдяки жертводавцям, у числі яких є членки нашого Відділу, на сходах часто слухаємо нові вірші А. Листопад.

Оскільки патронкою Відділу є Леся Українка, то ми щоразу відзначаємо її ювілеї, прагнемо урізноманітнити теми виступів. Упродовж останніх років розповідали про твори її матері Олени Пчілки, про виховання дітей у родині Косачів, про їхні взаємини та громадську значимість.

Запам'яталося свято, де ми читали уривки з книжки „Листи так довго йдуть...”, до речі ця книжка дуже сподобалася нашим союзнянкам. Цього року, відзначаючи Лесине свято, підготували драматичну композицію „Мамо, іде вже зима...” за поезіями Лесі Українки та Олени Пчілки. У ролі малої Лесі виступила Маруся Шабловська – онучка О. Саяк. Загалом наші діти прикрашають своїми виступами майже всі святкові заходи. Любо спостерігати, як вони зростають і мужніють, щораз сміливіше доносячи до слухачів рідне слово. Їм щиро аплодують. Зовсім недавно у Глен Спеї відзначили 40-ліття церкви св. Володимира. Наші діти Богданко Костик, Наталя Ковалик, Ганнуся Петрівська, Назарчик Солоденко, Адріана та Маруся Шабловські у національних одягах вітали владика Павла Хомницького, який особливо подякував і поблагословив їх. Працю-

ючи з дітьми, стараємося, щоб мова їхня була багатшою і милозвучною. Тому матері й бабусі стараються вивчати з дітьми більше казок, поезій, пісень. Гуртом співаємо, колядуємо, віншуємо, імпровізуємо.

Своєрідним мотором у нашій діяльності є імпрезова референтка Софійка Мартинець. У неї завжди повно сміливих задумів. Легко залучає всіх до праці і за місяць зорганізувала хор. Свято Матері вдалося на славу! Задоволені глядачі, щасливі хористи. Софійка – добрий організатор, умілий керівник. Окрім цього, відкрила школу, де навчає новоприбулих англійської мови. Їй завдячуємо екскурсію до Українського Музею в Нью-Йорку, де побачили багато цікавого й зустрілися з союзнянками з інших відділів та працівниками Музею. За пропозицією нашої мистецько-музейної референтки Галини Кандюк членки підготували сувеніри – вишиті мініатюри, які залишили в дарунок Музеєві.

Базари і свята приносять нам не тільки певні статки, але й радість. Відділ СУА у Глен Спею користується повагою і підтримкою інших громадських організацій, тому в нас завжди людно. Присутні слухають реферати, концерти, грають лотерію, ласують смачними стравами, приготовленими союзнянками. Часто можна побачити й цікаві виставки. Велике задоволення приносять мистецькі роботи Галини Кандюк, здається, що у її різноманітних вишиванках, герданах, писанках, кераміці закодована краса чарівних Карпат. Про цю мисткиню неодноразово писала американська преса.

Минулого року ми відкрили ще одну обдаровану членку Клавдію Конрад. Скромна і маломовна, вона тільки тепер призналася, що малює на каменях. Її виставка була для всіх приємною несподіванкою, і хоча ці яскраві мініатюри присвячено дітям, захоплюються ними і дорослі. На наше прохання Клавдія готує виставку „Колискова матері”.

Про наших вишивальниць можна писати окремо. У цих вишивках переплелися думи матерів, дочок, подруг. У кожному домі їх безліч – різні теми, стилі. У березні ц. р. на Кобзаревому святі ми представляли вишивану Шевченкіяну.

Щороку беремо участь у параді до Дня Незалежності Америки. Всі мешканці Глен Спею і околиць аплодують нашій колоні й захоплюються українським народним одягом.

Наші берегині творять красу, переносять

рідні орнаменти на одяг. Милуємося оздобленим одягом Олі Бродин та Катерини Ковальської. Жаль, що серед молодшого покоління наших жінок значно менше таких працелюбних вишивальниць.

Своєрідним містком, який об'єднує нас, новоприбулих, зі старшими союзнянками, є Марія Гугель. Безвідмовна у допомозі, гостинна, співуча. Нелегкою була її доля і в Україні, і тут, на чужині, але вона, окрилена піснею, забуває проблеми й образи і несе людям щирі, задушевні мелодії, добре слово.

Є серед нас іще одна активна членка – Марія Піддубна. Вона не українка, її родове коріння бере початок у Калмикії. Та, поєднавши свою долю з українцем, вона несе через усе життя світлу любов до чоловіка, до його віри. Вивчила українську мову, виховала двох дітей. Марія має тонке відчуття краси, у їхній оселі безліч мистецьких творів, уміло поєднані східна і слов'янська культури. Вона багато років трудиться для СУА, допомагає Сестрицтву в Православній церкві.

Наші базари часто відвідують чужинці. Їм до вподоби наші страви, а ще вони замовляли солодощі, які випікала невгамовна Юстинка Попович, та любувалися її диво-короваями, які прикрашали кожне українське весілля. Шкода, що втомилися вже її руки, тепер це ремесло переймає її дочка Роксоляна.

Різні долі, таланти, вдачі у наших шановних союзнянок, та об'єднує всіх любов до краси, рідних звичаїв, почуття обов'язку перед праатьківською землею. Ми горді, що маємо змогу вчитися у них, робити добро, переймати досвід і бути членами цієї авторитетної у всьому світі жіночої організації.

Нещодавно ми мали приємну зустріч з гостями з Нью-Йорка Іриною Куровицькою і Наталкою Думою. Вичерпна інформація голови СУА про роботу українського жіноцтва, важливі проблеми, які вона порушує і вирішує в умовах сьогодення, глибоко зацікавили всіх. Після цієї розмови наша Еля Мазяр, досвідчений педагог і піяністка, також забажала стати членкою СУА.

І це відродно, бо приємно усвідомлювати, що і наша скромна частинка долучається до загальної праці в ім'я найдорожчої нам усім України.

Святослава Гой Стром, пресова референтка Відділу.

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

ОЛЕНА-ЛЕСЯ ГОЙ

29 вересня 2007 р. несподівано відійшла у вічність сл. п. Олена-Леся Гой. Важко повірити і усвідомити цю втрату, але приймаємо гіркий факт...

Леся Гой народилася 11 жовтня 1926 р. в родині будівельного майстра Константина Станчака і Катерини з Голєїв у селі Бонарівці Рясівського повіту на Лемківщині.

Початкову освіту отримала у рідному селі. З 1943 р. вчилася в торговельній школі у Жовкві. Того ж року на 39-у році життя відійшов у вічність батько Лесі. Відразу після його смерті, незважаючи на несподіване горе родини, сільська управа призначила Лесю до виїзду в Німеччину на важку працю. Юна Леся була вимушена залишити нещасливу матір із четвіркою діточок і, пройшовши всі процедури тогочасного окупаційного режиму, опинилася у Мюнхені.

Після тижневого перебування у Мюнхені Лесю заарештувало гестапо і заслало до концентраційного табору „Дахав”. За кілька місяців Лесю звільнили і перевезли до табору неподалік Мюнхена, де мешкали люди зі Східної України. Леся працювала при виготовленні зброї. Тут їй і пощастило – через кілька місяців вона вийшла на волю.

По закінченні війни Леся опинилася у таборі Варнер Касерне біля Мюнхена. Вступила до учительського семінару, після закінчення якого стала працювати у тому ж переселенчому таборі управителькою дитячого дошкільного садочка. У тому ж таборі Леся зустріла свого судженого Петра Гоя, активного у молодіжних

організаціях студента УВУ. Під його впливом вступила до Пласту і юнацтва ОУН.

1949 р. молоде подружжя переїхало до Америки й осіло в Чикаго. Там народилася дочка Маруся. Незабаром родина переїхала до Нью-Йорку, де Петро Гой почав навчання у Колумбійському університеті. 1959 р. у подружжя народився син Юрій. Батьки старанно виховували своїх дітей і постаралися, щоб вони здобули високу освіту.

Леся була вірною дружиною і взірцевою матір'ю. У часі хвороби чоловіка була для нього і медичною сестрою, і опікункою, і порадицею. Після смерті чоловіка продовжувала його справу у Фундації УВУ, працювала директором канцелярії, опублікувала його праці, видала книжку „Раз добром нагріте серце”.

Олена-Леся Гой винесла з батьківського дому запал і потребу працювати для кращого майбутнього поневоленої Батьківщини, щоб молоде покоління українців ніколи не зазнало поневолення.

1957 р. Леся стала членкою 1-го Відділу СУА у Нью-Йорку. Була членкою Управи Відділу, кореспонденційною і протоколярною секретаркою, пресовою референткою, заступницею голови Відділу, 10 років головою Відділу, головою Контрольної комісії. Завдяки їй Відділ збільшився до 95-ти членок, вона зацікавила працю в СУА своїх подруг і знайомих. Відділ успішно працював і досяг свого 80-ліття. В останні роки приєднала багато членок із ново-прибулих жінок з України. Була душею Відділу і до останніх днів цікавилася його працюю.

Багато років Олена-Леся Гой присвятила громадській праці в Окрузі СУА у Нью-Йорку, де п'ять років була головою Окружної Управи, п'ять років заступницею голови, п'ять років головою Контрольної комісії. Працюючи в Окрузі Нью-Йорку, започаткувала засвічення різдвяної ялинки на будинку Кредитівки „Самопоміч”, а також засвічення ялинки, присвяченої політичним в'язням України. За її каденції на посту

голови Округи урочисто святкували 50-ліття Округи Нью-Йорку, з тієї нагоди видали ювілейну книжку. Леся Гой була відданою союзнякою. Не раз у розмовах пригадувала членкам: „Пам’ятайте, що ми працюємо для поневоленої Батьківщини за посередництвом нашої організації, будьте задоволені з того, що належите до тих вибраних, які називаються союзнянками”.

Також пригадувала слова Президента Америки Дж. Кеннеді: „Не питай, що дала тобі Батьківщина, а що ти даєш Батьківщині”.

За самовіддану і жертвну працю в США Лесю Гой надали звання Почесної членки 1-го Відділу, Почесної членки Окружної Управи США Округи Нью-Йорку і Почесної членки Союзу Українок Америки. За 50-річну працю в США Леся Гой нагороджена Золотою медаллю, яку вона мала отримати 2008 р. Нагорода прийде до неї помертено...

Леся Гой була також членкою Головної Управи Організації Оборони Лемківщини, 13 років її протоколярною секретаркою, неодноразово нагороджувалася грамотами за вклад праці у розвиток ООЛ. До кінця життя була активною у цій організації.

Будучи жертвною людиною, дбала про родину, людей в Україні, які потребували допомоги.

З ентузіазмом працювала у Комітеті будови церкви св. Юра у Нью-Йорку, була щирою парафіянкою, допомагала у різних справах парафії.

Понад 15 років Леся Гой вчила дітей у школі українознавства Товариства „Самопоміч” у Нью-Йорку. Впродовж 25 років перебувала також на посаді асистента у ньюйоркському каледжі. Леся жила думкою про Україну і, не покладаючи рук, працювала до останнього подиху для її блага. Тільки коли відчула, що сили її тануть, звернулася до лікарів. На жаль, було запізно...

Відійшла несподівано і швидко, нам усім її дуже бракуватиме, а особливо дітям Марусі та Юрієві, онукові Стефанкові, родині в Україні.

Головними в її житті були церква, родина, громада і Батьківщина.

Важко перелічити усі справи, якими Леся цікавилася, яким віддавала свою любов, сили, заощадження. Вона запам’ятається нам лагідною, з милим усміхом на гарному обличчі, готовою вислухати і допомогти. Залишиться у пам’яті вдячних союзниць – як взірць для наслідування у праці, жертвності, високої посвяти.

Олена-Леся Гой прожила змістовне життя, була Українкою.

Нехай гостинна американська земля буде їй легкою, а мила серцю Україна сниться їй.

У наших серцях буде вічною пам’ять про неї.

*Ольга Кузишин, пресова референтка
1-го Відділу США.*

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

Пожертви за жовтень-листопад

Дуже дякуємо за чудесні, неоціненні примірники журналу „Наше Життя”!

Щастя Вам Боже усім добром та кріпким здоров’ям!

У пам’ять бл. п. магістра Олесь Мотиля складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Софія Вусович-Льоле, Ляриса і Орест Мришуки.

У світлу пам’ять **Ані Олексини**, дорогої товаришки зі шкільної лавки і Пластового гуртка, складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше

Життя” (через 97-й Відділ США ім. Марусі Бек). Вічна їй пам’ять.

Лідія Грецишин.

У пам’ять **бл. п. Яреми Шугана**, брата моєї приятельки Роми Шуган, складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Анна Рак.

У пам’ять **бл. п. Юрія Пастернака**, чоловіка Олі Пастернак, моєї приятельки зі шкільних і пластових днів у Німеччині (Карльсфельд), складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Анна Рак.

Складаю 100 дол. для забезпечення журналу „Наше Життя”.

Анна С. Кріль.

У світлу пам’ять **бл. п. Єви Гарайди**, членки 1-го Відділу США, склали 150 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”: 20 дол. – Ольга Дейнеко; по 15 дол. – Марія Савицька, Мира Мандзюк; по 10 дол.

– Оксана Макарук, Параня Сусь, Соня Вацик, Стефа Семущак, Віра Шуль, Марія Маслович, Стефа Лопух, Ганя Серант; **по 5 дол.** – Марія Качунь, Марія Соловій, Катерина Лис, Марія Федірко. **Разом 150 дол.**

У світлу пам'ять **Лесі Гой**, членки 1-го Відділу, склали **400 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”: 30 дол. – Іванна Мачай; **по 25 дол.** – Стефа Рудик, Ганя Серант, Катруся Папуга, Леся Баб'як, Ганя Білевич, Марія Федірко; **по 20 дол.** – Михаса Баран, Марія Савицька, Стефа Семущак, Оксана Макачик, Оля Дейнеко, Марія Качунь, Мира Мандзюк; **по 10 дол.** – Стефа Лопух, Марія Соловій, Катерина Лис, Параня Сусь, Марія Маслович. **Разом 400 дол.**

У світлу пам'ять **бл. п. Лесі Гой**, членки Окружної Управи СУА у Нью-Йорку, складає **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Надія Савчук, голова Окружної Управи.
Ярослава Герльовська, скарбник.

Замість квітів на могилу **бл. п. Олени Гой** складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Марія і Ярослав Томоруги.

У пам'ять **бл. п. Емілії Павлюк** складаю **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Ліда Кий.

Замість квітів на могилу **Дмитра Дранки**, чоловіка членки 49-го Відділу СУА Марії Дранки складаю **30 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Дружині Марії з родиною висловлюю щирі співчуття.

Ярослава Борачок, вільна членка СУА.

У світлу пам'ять **бл. п. Нелі Федорович** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” складаємо **по 25 дол.** Родині висловлюємо щирі співчуття.

Мирослава Кузьо і Ярослава Кукіль.
Ярослава Кукіль, скарбник Відділу.

У світлу пам'ять **бл. п. Софії Костюк**, друзі та членки 1-го Відділу, склали **160 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”: **50 дол.** – Іван Чернявський, **по 20 дол.** – Стефа Семущак, Ганя Серант, Ганя Білевич, Марія Савицька; **по 10 дол.** – Соня Вацик, Ліда Магун, Марія Соловій. **Разом 160 дол.**

У пам'ять довголітньої членки **бл. п. Ірени Левицької** складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Управа і членки 24-го Відділу СУА.

У пам'ять **бл. п. Миколи Ракуша**, чоловіка нашої довголітньої голови і Почесної членки Ірини Ракуш, складаємо **405 дол.** **Управа і членки 17-го Відділу СУА в Маямі: 200 дол.** – Ірина Ракуш; **100 дол.** – 17-й Відділ СУА; **25 дол.** – Оксана Пясецька; **по 20 дол.** – Тамара Гурін, Ірина Дзюбинська; **по 10 дол.**

– Люся Венгльовська, Наталія Гаврилів, Софія Волбин, Уляна Романів, Євгенія Маланюк. **Разом 405 дол.**

Складаю **20 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Марія Ярмолук.

У світлу пам'ять **Олі Масник**, однієї із засновниць нашого 29-го Відділу СУА в Чикаго, складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Дарія Ярошевич, голова Відділу.

Складаю **20 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Ярослава Борачок.

У світлу пам'ять дорогої нам усім **Лесі Гой 119-й Відділ СУА в Йонкерсі** складає **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Ольга Руденська, секретарка.

Замість квітів на могилу **бл. п. д-ра Андрія Тершаківця** – мого товариша зі шкільної лавки та його дружини **св. п. Тетяни** – складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Анізія Гіль з чоловіком Євгеном.

У світлу пам'ять **бл. п. Мирослави Чайківської** складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.
Надія Бігун.

Складаю **5 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Я є членкою 81-го Відділу в Детройті. З повагою **Люба Федорко.**

НА ПОТРЕБИ СУА

Замість квітів на могилу **бл. п. Олени-Лесі Гой**, відданої союзанки, довголітньої голови 1-го відділу СУА, голови Окружної Управи Округу Нью-Йорк і Почесної членки СУА, складаємо **100 дол.** на Потребі СУА. Дочці Марусі й синів д-рові Юрієві з родиною висловлюємо щирі співчуття.

Євгенія і Євген Івашкови.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

У світлу пам'ять **Надії Марасек**, яка відійшла у вічність 13 липня ц. р., на допомогу сиротам в Україні склали: **100 дол.** – Галина Шраменко, **25 дол.** – Зоя Филипович.
Галина Шраменко.

З нагоди 55-ліття 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки у Пармі, Ог., Ляриса Музичка склали **100 дол.** сиротам в Україні у дев'яту річницю смерті матері **бл. п. Стефанії Зварич** (колишньої членки СУА).

Лукія Медицька, скарбник 33-го Відділу СУА.

З нагоди одруження Христі Шмігель з Патриком Моретоном друзі Ярослав і Галя Оберишини склали 200 дол. сиротам в Україні (через 83-й Відділ СУА).

Замість квітів на могилу світлої пам'яті Ярослави Сторожук пожертви склали: 150 дол. – Стефанія Дуб; 100 дол. – д-р Оля Наклович; 50 дол. – Петро Марцінів; 25 дол. – Alex & Joanne Kachmar.

Богдан Сторожук, чоловік.

ДОПОМОГА „БАБУСЯМ”

Щиро дякуємо членкам 33-го Відділу СУА у Пармі, Ог., дочкам Надії Дейчаківської і Марти Вігарт за урочисте відзначення 100-літнього ювілею матері Емілії Воляник. З цієї нагоди вони подавали 100 дол. для допомоги „Бабусям” в Україні.

Лукія Медицька, скарбник Відділу.

Оля Ільчишин склала 25 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Дарія Дроздовська, референтка Суспільної опіки СУА
Марія Соробей-Штогрин, скарбник Суспільної опіки СУА.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ У ЖОВТНІ

5,000 дол. – Володимира і Стефан Сливоцькі (64); 750 дол. – Богдан Полянський (98) (Matching Gift-Goodrich Foundation); 500 дол. – д-р Дарія Новаківська-Лісий (54) (Exxon Mobil Foundation Employee Volunteer Program); 330 дол. – 24-й Відділ СУА; по 250 дол. – Богдан Булавка, Людмила Васинчук (74), Віра Еліяшевська (74), Suzanne MoBride Feldman (74), Ірина Попович (74), Любослава Шандра (74), 74-й Відділ СУА, Тетяна Ясінська (78); 220 дол. – Марта Мулик Баксер, Галина Кастанюк (111), Chris-

tine B. Smith, Віра Троян (126), Дарія і Мирон Ярославичі (29), 113-й Відділ СУА; 200 дол. – Василь Кузишин (98), Маланія Грицюк-Маззорана (98), Xenia Senny Boone, Andrea & Nathan Figley (98), Micheel Krawczuk (98), Miriam O.; 111.28 дол. – Мирон Б. Кравчук (98) BMS thru United Way; по 100 дол. – Лариса Герман (98), Ольга Гунчак (86), Ірина Руснак (47); по 50 дол. – Зеновія Бігун (111), Ольга Боба (86), Галина Обаранець, Martha Wiegand (ML); 30 дол. – Мартин А. Солонинка (98); по 25 дол. – Mary D. Chitow, Христина і д-р Юрій Демидовичі (75); 21 дол. – Рената Бігун (28); по 20 дол. – Василь Микитин, 89-й Відділ СУА; 15,16 дол. – Дарія Мазурик (98) BMS thru United Way; 10 дол. – Violet & Peter Sarachman (98); 7 дол. – John Wasyluk (98) BMS thru United Way.

У ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять мого найдорожчого чоловіка **о. Івана Семенюка** у 19-у річницю його смерті (29 листопада 1988) складаю 200 дол. (через 90-й Відділ СУА) для стипендій сиротам Наталі і Юркові Лозинським, учням 9 і 11 кл. школи N 67 у Львові.

Ірина Семенюк-Бойко-Паар
(членка 90-го Відділу СУА, Торонто).

Складаю 25 дол. – пожертву, яку склала Ярослава Гординська (членка 75-го Відділу СУА) у пам'ять мого брата **бл. п. Марка Савчина.**

Ірена Савчин-Долл.

Замість квітів на могилу **Ірени Іваницької**, членки 63-го Відділу СУА, складаю 50 дол. на Стипендійну акцію СУА. Синові Ігореві висловлюю щирі співчуття.

Олена Гевко.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.
М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

Спростування.

У листопадовому числі „Нашого Життя” у списку пожертв за вересень (стор 33, ліва колонка, внизу) треба читати (Спадок із заповіту **Олега Гелемея** (70).

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

ПОЖЕРТВИ ЗА ТРАВЕНЬ (продовження)

У світлу пам'ять **бл. п. Марусі Лади-Угорчак** склали: 300 дол. – Роксанна О. Хемич; по 100 дол. – Іванна Ганушевська, Христина Венгльовська; 50 дол. – Ніна Климовська; по 45 дол. – Анна Гута з родиною, Mr. & Mrs. W. Dajnowiec.

У пам'ять **бл. п. Дарії Витвицької** складаю 100 дол. **Тетяна Загаляк.**

У пам'ять **бл. п. Емілії Балабан** складаю 100 дол. **Д-р Артур Григорович.**

У пам'ять **бл. п. Ярослава Чипака** складаємо 25 дол. **Михайло і Люба Леськи.**

У світлу пам'ять **бл. п. Юрія Крамара** складаю 25 дол. **Іванна Мартинець.**

Продовження на стор. 36.

ПОКАЖЧИК

ДО LXII РІЧНИКА ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ” 2007 р.

Показчик розділений на дві частини. 1. Авторський. 2. Предметний.

У показчику подані нумерації чисел журналів і сторінок (ч. 2, стор. 5) у такій формі – 2:5

АВТОРСЬКИЙ

- Алчевська, Христя. „Ясний сокіл серед степу”. 3:3
Ангоненко-Давидович, Борис. На яку ступити? 9:6
Антонич, Богдан-Ігор. „Батьківщина”. 6:1
Баб’юк, Лідія. Улянї Старосольській-Любович – 95 років. 5:1
Багряна, Анна. „Під знамена червоно-чорні...” 10:4
Бондаренко, Ірина. Зустріч у Постійному представництві України при ООН. 9:5
Бризгун-Соколик, Оксана. Віра Смерека. “В німецькій неволі”. 7-8:7
Бризгун-Шанта, Леся. Золотий горішок. 1:34
В.А.Ш. Ні! 10:1
Василечко, Любомира. Новий Рік – свято Василя. 1:5
Вовк, Віра. Князенко Горивітер. 2:34
Князівна Галочка і сирітка Анничка. 5:34; 7-8:34
Волинець, Люба. Відкриття виставки „Стежина в минуле”. 12:9
Волощак, Марія. З мови починається держава. 3:7
Вусик, Л. Голодомор. 11:3
Глібов, Леонід. „Бачить – не бачить...” 3:35
Гудемчук, Яків. „Лемківська мадонна”. 12:5
Гумецька, Ася. Україна – Фенікс – лелека. 3:3
Гуцало, Євген. „Ранок”. 6:34
Дейнищина, Галина. Мачуха. 5:12
Дигдало, Рома. Моя кухня в недалекому майбутньому. 11:11
Діма. „Хотілося вчора листям...” 9:3
Дмитришин-Часто, Любов. „Цілий світ не повинен забути”. 4:2
Донець, Тетяна. Український парк „Софіївка” та Софія Потоцька. 7-8:3
„Ясна зіронька українського письменства”. 9:1
Доценко, Ростислав. Заслужена українка емігрантської України. 4:4
Прощання перед майбутніми зустрічами. 11:9
Дубина, Василь. „Стара церковця на узгір’ї...” 4:1
Завадович, Роман. „Три сотні під Крутами”. 1:34
„Травень у гаю”. 5:35
„Івась прощається з літом”. 9:35
„Дитячий годинник”. 11:34
Кіндрась, Катерина. Куди прибі’ється „нова українська хвиля”? 4:8
Кирпа, Галина. Її знають і читають у рідному краю... 5:7
Володарка чарівного пензля. 9:8
Кобелецька, Оксана. Вишниха. 1:12; 2:10
Кобилянська, Ольга. Моїй меві. 3:2
Когут, Зоя. Шевченкові. 3:1
Христос родився! 12:1
Кобець, Олекса. „Хотів би я знати...” 6:43
Конончук, Тетяна. Останні хвилини з провідником. 10:5
Коцарев, Олег. Вихор і вогонь Олени Теліги. 3:10
Коцюбинська, Михайлина. Феномен Віри Вовк. 5:4
Кравчук, Анна. Відійшла від нас заслужена союзниця, Почесна членка СУА Софія Андрушків. 1:10
Криштанович, Одарка. Для матусі. 5:34
Кузьменко, Світлана. Маринчина писанка. 4:35
Куценко, Леонід. „Вона жила – в життя наприкінці...” 2:6
Лабунський, Валентин. Куди прибі’ється „нова українська хвиля”? 4:8
Легіт, Андрій. „Наша мова”. 3:7
Лисак-Гивонюк, Леся. Березнева мрія. 3:1
Вірую. 9:1
„Не плач, Рахиле...” 12:2
Лисич, Микола. „Горобина”. 10:35
Литвин, Марія. Королева скла. 3:4
Безпритульна пам’ять, або хто врятує хутір Євгена Гребінки. 5:9
Впасти зерном. 6:10
Проблема вакууму. 10:8
Лісовецька, Христина. Дві шапки. 10:34; 11:35
Лозинський, Аскольд. Пресове повідомлення. 11:2
Лупій, Олесь. „Як ти любиш Україну”. 10:34
Лучак, Міля. „І плаче небо над Карпатами...” 4:8
Макогон, Галя. Мальви. 6:9
Митрополит Кир Андрей Шептицький. Є люди... 11:1
Мірна, Зінаїда. Праця жіноцтва в Українській Центральній Раді. 1:2
Мірчук, Петро. Таким був Він, Роман Шухевич. 10:4
Мороз, Марина. Вузлик квасолі. 11:7
Мосендз, Леонід. „Є ніжна принагідність у сільському храмі...” 11:1
Мудрик-Мриц, Ніна. „Заспівали дзвони великодні”. 4:34
М’ястківський, Андрій. „Великдень”. 4:35
Нарчинська, Тетяна. Витоки роду. 6:2
Неприцький-Грановський, Олександр. „А ти, мій друже, тих традицій не забудь...” 6:3

Олесь, Олександр. „І де ми сили беремо...” 6:5
 „О слово рідне...” 9:7
 „Дорожчої нема...” 2:34
 „І де ми сили беремо...” 6:8
 „Ми останні вже весла ламали...” 6:8
Ольжич, Олег. З поезії 12:8
Ольшенко-Вільха, Святослав. Слово про смерть. 10:6
Онишко, Леся. Ім'я Галини Дидик. 10:5
Орел, Лідія. Поезія народних свят та обрядів України. 4:2
Павличко, Дмитро. „Сніг іде, іде, як час...” 1:2
 Різдво. 12:2
Панчак, Богдан. 60-річчя Акції „Вісла”. 12:4
Перелісна, Катерина. „Пролісок”. 4:34
Позняк, Наталка. „Мамина молитва”. 5:1
Поклад, Наталка. „Мозаїка Софійського собору...” 1:2
 Любити все – щоб не забуть нічого. 6:5
Полтава, Леонід. „Великодні писанки”. 4:34
Пчілка, Олена. „Новий Рік”. 1:35
Рильський, Максим. „Шевченко”. 3:34
Савицька, Іванна. Спогад про дідуся Андрея. 11:34
Садовський, Микола. „Замовк соловейко на зорі раненько...” 2:6
Сверстюк, Євген. Учитель Тихий. 1:7
 Леся Українка. 1:1
 „Україно, ти для мене диво!” 7-8:2
Селецький, Петро. М. Садовській-Барілотті. 2:7
 „Він вийшов на хвилинку...” 2:9

Симоненко, Василь. „Ти знаєш, що ти людина...” 2:12
 „У маленьких очах відбивається світ...” 9:1
Скирда, Людмила. „Справедливість”. 4:7
Сорока, Петро. „Гребінець”. 9:35
Стасюк, Ярослава. Смачного. 1:36; 3:36; 4:36; 6:36; 7-8:36
Стельмах, Богдан. „Стрілецькі могили”. 11:8
Сухомлинський, Василь. Краплина роси. 6:34
Українка, Леся. „Все злучиться в цілість...” 1:1
 „Часи глухонімїї не заглушать...” 1:3
 „Slavus-Sclavus...” 2:2
 Світлячки. 2:34
Ходченко, Павло. Серце матері. 9:34
Храплива, Леся. „Квіти для мами”. 5:8
Цвек, Дарія. Смачного. 7-8 :36
Черінь, Ганна. Воскресіння пам'яті – бо душа її жива! 9:10
Чечель, Людмила. Знайомі імена – нові лавреати. 3:8
Шалак, Оксана. Віноклетени в Котюжанах на Вінничині. 7:3
 Вода й вогонь Купала. 7-8:6
Шкарупа, Іванна. Уляна Городиська. 1:8
Шкляр, Василь. Дівчина надворі. 6:35
Шкрумеляк, Юрій. Де Україна. 7-8:34
 „Молитва за рідну мову”. 9:34
 „Не відкладай”. 7-8:35
Щербак, Микола. „Україна”. 7-8:1
Ющенко, Віктор. Звернення до світового українства. 6:1

ПРЕДМЕТНИЙ

ВИШИВКИ (Четверта сторінка обкладинки)
Січень. Фрагменти взорів з альбому „Южно-русскій орнамент” А. Лисенко, стор. 7. Київ 1886 р. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич.
Лютий. Фрагменти взорів жіночих сорочок Полісся. Альбом „Українські взори”. Серія 5, стор. 10. Видання СУА.
Березень. Українські узори. Збірка О. Косач (Олена Пчілка). З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич.
Квітень. Взори жіночих сорочок Покуття й Буковини. „Українські взори”, серія 4, ст. 4. Видання СУА.
Травень. Фрагменти взорів жіночих сорочок Галичини. „Українські взори”, серія 4, ст. 4. Видання СУА.
Червень. Взори для вишивання Ірини Сенік. Серія 7, ст. 9. Видання СУА.
Липень-серпень. Взори жіночих сорочок Яворівщини. „Українські взори”, серія 4 ст. 5. Видання СУА. Збірка Галі Крайчик.
Вересень. Волинські взори із збірки І. Лозов'юка, ч. 7. Видавництво „Нова Хата”. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич.
Жовтень. Вставка із жіночої сорочки село Ощів, Холмщина, перша половина ХХ ст. Власність Валі Балей.

Листопад. Взір із рукавів та вставок жіночих сорочок. Взори Сокальщини.
Грудень. Звернення.
ГУМОРЕСКИ
 „Кухлик”. Глазовий, Павло. 10:29
 Моя кухня в недалекому майбутньому. Дигдало, Рома. 11:11
 На яку ступити? Антоненко-Давидович, Борис. 9:6

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

АРХІВ СУА 1:2; 11:6

Відділи-дописи (за № відділів)

1-й Відділ СУА. Дух українського Різдва. О. Кузишин. 4:24
 1-й Відділ СУА. Лелеки повертаються додому. О. Кузишин. 2:24
 11-й Відділ СУА. Всенародна трагедія. Л. Вусик. 1:27
 12-й Відділ СУА ім. Алли Горської. Цінна ініціатива 8-го Відділу СУА ім. Алли Горської. Н. Сікора. 9:25

- 12-й Відділ СУА. 40 років 12-го Відділу. Н. Дейчаківська. 11:27
- 17-й Відділ СУА ім. Олени Теліги. 55-ліття 17-го Відділу СУА у Маямі. Н. Гаврилів. 6:23
- 17-й Відділ СУА, Маямі, Фл. Відзначення 100-ліття Емілії Воляник. Л. Мичковська. 11:26
- 29-й Відділ СУА ім. 500 героїнь Кінгіра. О. Дяченко-Кочман. 6:24
- 30-й Відділ СУА. Нова голова 30-го Відділу. Л. Ланцуга-Девіс. 1:28
- 33-й Відділ СУА ім. Алли Горської. Цінна ініціатива 8-го Відділу СУА ім. Алли Горської. Н. Сікора. 9:25
- 33-й Відділ СУА. Різдвяна зустріч союзнок 33-го Відділу. Н. Сікора. 4:27
- 43-й Відділ СУА ім. Олени Пчілки. „Гей, у лузі червона калина...” А. Максимович. 1:24
- 46-й Відділ СУА. СУА для української спільноти. Зустріч у Рочестері. Т. Баб'юк. 7-8:22
- 54-й Відділ СУА ім. 500 героїнь Кінгіра. Концерт „Бандурна розмова”. Д. Новаківська-Лиса. 3:25
- 56-й Відділ СУА. Ювілейні відзначення у Норт-Порті. І. Брик-Жизномирська. 5:24
- 56-й Відділ СУА. Святкування ювілею стипендійної акції у Норт-Порті. І. Брик-Жизномирська. 7-8:20
- 56-й Відділ СУА. Шовковою ниткою по полотні... Г. Король. 1:26
- 56-й Відділ. Українська ялинка 65-го Відділу СУА на фестивалі ялинок у мадярському музеї. О. Городецька. 2:23
- 62-й Відділ СУА. Одержимі любов'ю, добром і обов'язком. С. Гой-Стром. 12:21
- 65-й Відділ СУА. Шевченківські роковини 65-го Відділу СУА. О. Городецька. 5:30
- 76-й Відділ. Концерт заслуженої артистки України Ніни Матвієнко. О. Лісківська. 3:26
- 78-й Відділ СУА ім. Олени Степанів. Дитяча маскарада. Х. Шипилява. 3:27
- 83-й Відділ СУА. Щедрий вечір. К. Грицик. 3: 23
- 83-й Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й. „Світличка” 83-го Відділу. К. Грицик. 9:24
- 85-й Відділ СУА, Чікаго. Вишневий садочок у Чікаго. О. Шкорбут. 12:21
- 89-й Відділ СУА. Полуденок 89-го Відділу СУА. Р. Головка. 7-8:21
- 91-й Відділ СУА ім. Олени Кисілевської. 40-ліття Відділу. О. Цегельська. 1:25
- 92-й Відділ СУА. 40-ліття 92-го і 100-го Відділу СУА. О. Кузишин. 7-8:25
- 92-й Відділ СУА. 40-ліття 92-го і 100-го Відділу СУА. О. Кузишин. 7-8:25
- 101-й Відділ СУА. Відзначення зимових свят. М. Щерб'юк. 3:24
- 108-й Відділ СУА. Імпреди 108-го Відділу СУА у Нью-Гейвені. Н. Троян. 4:26
- 108-й Відділ СУА, Нью-Гейвен, Конн. „Світличка” 108-го Відділу СУА. Н. Троян. 9:27
- 120-й Відділ СУА ім. Ірини Сенік в Рочестері. І. Руснак. 2:26
- Зустріч у канцелярії СУА. В. Медін. 10:29
- Вісті Головної Управи СУА.**
Голова СУА **Ірина Куровицька.** 1:21; 2:21; 3:19; 4:19; 5:23; 6:19; 7-8:17; 9:21; 10:21; 11:21; 12:19
- Добродійство**
Пожертви на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”, Фонд ім. Олени Лотоцької, Фонд Репрезентації СУА, Фонд Суспільної опіки, Фонд Чорнобиля СУА, Стипендійну акцію СУА. 1:31; 2:31; 3:31; 4:31; 5:32; 6:30; 7-8:29; 9:31; 10:31; 11:32; 12:25
- Загальні збори відділів.**
1-й Відділ СУА. Нью-Йорк, Н.-Й. Л. Гой. 2:25
12-й Відділ СУА ім. Олени Пчілки, Клівленд, Ог. Н. Дейчаківська. 4:23
17-й Відділ СУА ім. Олени Теліги, Маямі, Фл. Н. Гаврилів. 6:26
27-й Відділ СУА ім. Ольги Басараб, Пітсбург, Па. Н. Щерба. 9:22
33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки. Н. Сікора. 5:28
34-й Відділ СУА. У. Омецінська. 4:24
45-й Відділ СУА. Н. Василькевич. 4:24
46-й Відділ СУА ім. Олени Теліги, Рочестер, Н.-Й., Л. Харамбура. 3:27
47-й Відділ СУА ім. Лесі Українки, Рочестер, Н.-Й. А. Бах. 6:26
54-й Відділ СУА ім. 500 героїнь Кінгіра. Вільмінгтон, Де. С. Слюзар. 6:26
56-й Відділ СУА ім. Мілени Рудницької, Норт-Порт, Фл. І. Брик-Жизномирська. 3:28
62-й Відділ СУА ім. Лесі Українки. З. Мартинець. 7-8:24
64-й Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й. Л. Баб'юк. 6:26
65-й Відділ СУА. О. Городецька. 7-8:24
74-й Відділ СУА ім. Олени Теліги. Я. Панчук. 9:26
83-й Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й. К. Грицик. 3:28
86-й Відділ СУА ім. Олени Теліги. Н. Буняк. 7-8:23
89-й Відділ СУА ім. Лесі Українки, Кергонксон, Н.-Й. М. Баран. 3:28
97-й Відділ СУА ім. Марусі Бек, Баффало, Н.-Й. Р. Шкільна. 5:29
99-й Відділ СУА ім. Лесі Українки. Д. Кушнір. 5:29
106-й Відділ СУА ім. Олени Теліги. Гартфорд, Конн. В. Чудовська. 5:29
108-й Відділ СУА ім. Олени Лотоцької. Н. Троян. 5:29
111-й Відділ СУА ім. Алли Горської. Г. Полюга. 7-8:25
127-й Відділ СУА. В. Медін. 7-8:24
129-й Відділ СУА. „Україна вже є!” К. Форорівська. 11:28

Округи – дописи

Округа Нью-Йорк. Конференція референтур Округи СУА. Л. Баб'юк. Нью-Йорк. 3:21
Округа Нью-Йорк. Засвічення ялинки Округної Управи СУА в Нью-Йорку. Н. Савчук. 3:22
Округа Детройт. Загальні збори Округи СУА у Детройті. Л. Кизима. 5:25
Округа Нова Англія. Річний з'їзд СУА Округи Нова Англія. Д. Брочинська. 5:27
Округа Нью-Джерзі. Округний з'їзд СУА Округи Нью-Джерзі. О. Кузишин. 6:21
Округа Нью-Йорк. Округний з'їзд Округи Нью-Йорк. В. Медін. 7-8:19
Округа Чікаго. День союзнянки в Чікаго. М. Щерб'юк. 9:23
День союзнянки Округи Нью-Йорк. В. Медін. 10:28
Округа Огайо. Святкує Округа СУА Огайо. О. Шараневич. 11:25
День союзнянки Округи Нової Англії. Д. Брочинська. 12:20

Округи – хроніки

Округа Північного Нью-Йорку. М. Стасюк. 10:28

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Житомирський обласний Відділ СУ. Н. Батаєва. 7-8:29
Запорізький осередок СУ „Роксолана”. С. Коваленко. 4:20
Ялтинський осередок СУ. Союз Українок Ялти. Б. Шевчук. 6:29
Республіка Узбекистан. Український культурний центр „Батьківщина”, Ташкент. Такаєва. 6:28

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”

2:5; 3:5; 4:4; 5:6; 6:8; 7-8:18; 9:12; 10:11; 11:11; 12:8

ЗВЕРНЕННЯ

Ющенко, Віктор. Звернення до світового українства. 6:1

Лозинський, Аскольд. Світовий Конгрес Українців закликає про міжнародне визнання Голодомору. 11:2

КОНКУРСИ, КОНФЕРЕНЦІЇ

Конкурс ім. Лесі і Петра Ковалевих. 1:11

Проголошуємо літературний конкурс фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих. 11:5

КНИЖКИ, НАДІСЛАНІ ДО БІБЛІОТЕКИ „НАШОГО ЖИТТЯ” 3:10; 5:14

ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ДІТЕЙ

Вірші

„Три сотні під Крутами.” Роман Завадович. 1:34

„Новий Рік.” Олена Пчілка. 1:35

„Дорожчої нема.” Олесь Лупій. 2:34

„Світлячки.” Леся Українка. 2:34

„Шевченко.” Максим Рильський. 3:34

„Бачить – не бачить...” Леонід Глібов. 3:35

„Великодні писанки.” Леонід Полтава. 4:34

„Заспівали дзвони великодні...” Ніна Мудрик-Мриц. 4:34

„Пролісок.” Катерина Перелісна. 4:34

„Маринчина писанка.” Світлана Кузьменко. 4:35

„Для матусі.” Одарка Криштанович. 5:34

„Травень у гаю.” Роман Завадович. 5:35

„Хотів би я знати.” Олекса Кобець. 7:34

„Ранок.” Євген Гуцало. 6:35

„Де Україна?” Юрій Шкрумеляк. 7-8:34

„Не відкладай.” Микола Щербак. 7-8:34

„Молитва за рідну мову.” Юрій Шкрумеляк. 9:34

„Івась прощається з літом.” Роман Завадович. 9:35

„Гребінець.” Петро Сорока. 9:35

„Як ти любиш Україну.” Олесь Лупій. 10:34

„Горобина.” Микола Лисич. 10:35

„Жовтень.” Галина Гордасевич. 10:34

„Спогад про дідуня Андрея.” Іванна Савицька. 11:34

„Дитячий годинник.” Роман Завадович. 11:34

Оповідання

Золотий горішок. Леся Шанта-Бризгун. 1:34

Князенко Гонивітер. Віра Вовк. 2:34

Великдень. Андрій М'ястківський. 4:34

Князівна Галочка і сирітка Анничка. Віра Вовк. 5:34; 6:35

Краплина роси. Василь Сухомлинський. 6:34

Дівчина надворі. Василь Шкляр. 6:35

Серце матері. За Павлом Ходченком. 9:34

Дві шапки. Христина Лісовецька. 10:34; 11:35

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

1:33; 3:20; 4:14; 5:14; 6:8; 7-8:8

МИСТЕЦТВО, ЕТНОГРАФІЯ

Вінкоплетини в Котюжанах на Вінничині. Оксана Шалак. 6:3

Вода й вогонь Купала. Оксана Шалак. 7-8:6

МОВНІ НОТАТКИ

3 мови починається і зміцнюється держава. Інтерв'ю Ірени Чабан з літературознавцем Марією Волошак. 3:7

НЕКРОЛОГИ

Андрушків, Софія. Відійшла від нас заслужена союзнянка, Почесна членка СУА Софія Андрушків. Анна Кравчук. 1:10

Артимишин, Теофіля. Ліда Бук. 11:31

Візняк, Люся. Ірина Дзюбинська. 10:30

Гой, Олена-Леся. Ольга Кузишин. 12:24

Завадівська, Домка. Уляна Лоза. 4:30

Зубрицька, Марія. Михайлина Баран. 4:28

Іваницька-Лужняк, Єва. Мирослава Тершаковець. 2:28

Іваницька, Ірина. Марія Гриньків. 11:31

Качмарська, Ірена. Таїса Богданська. 11:29

Косановська-Шепарович, Марія. Управа і членки 83-го відділу СУА. 9:28
Костишин, Юлія. Галина Король. 2:30
Купенко, Леонід. Він вийшов на хвилинку. Члени кафедри української літератури та журналістики Кіровоградського державного педагогічного університету ім. Володимира Винниченка. 2:8
Літинська, Анна. Божена Ольшанівська. 9:30
Лешньовська, Люба. Любомира Мичковська. 11:30
Магур-Фединська, Люба. Марія Боднарчук. 9:30
Малецька, Марія. Мирослава Шевчик. 7-8:28
Мальченко, (Ізарський) Олекса. Прощання – перед майбутніми зустрічами. Ростислав Доценко. 11:9
Мокривська, Ірена. Управа і членки 83-го Відділу СУА. 6:27
Павлишин, Наталія. Божена Ольшанівська. 3:30
Платош-Стеткевич, Ольга. Ярослава Кукіль. 2:29
Поліщук, Анна. Оксана Б. Коропецька. 4:28
Прокоп, Люба. Лідія Баб'юк. 5:31
Самокіш, Ніна. Лідія Баб'юк. 3:29
Сівак, Марія. Сестра Марія-Бернарда. 2:28
Смолинська, Таня. Надія Літвінова-Анесі. 4:29
Стефанюк, Анастасія. Олена Лісківська. 1:30
Царинник, Галина. Наталія Даниленко. 9:29

ОБКЛАДИНКИ

Січень. Таня Д'Авіньон. Йордан, Цінева, Івано-Франківщина. 1982, Фотоальбом „Просто Україна”.
Лютий. Вишниха. Варвара Губенко-Маслюченко. 1982 р.
Березень. Ансамбль бандуристів „Фіалка”. Куритиба, Бразилія, 2006 р.
Квітень. Гаївки біля церкви св. Юра в Нью-Йорку.
Травень. Помаранчева мадонна з Сумська. Дарія Гуляк-Кульчицька.
Червень. „Гуцули”. Український весільний вінок з околиць Яремча і чоловічий кептар з Івано-Франківської області. Рисунок Людмили Темертей.
Липень-серпень. Золоті Ворота – пам'ятник архітектури XI ст. Фотоальбом „Київ”, 2004
Вересень. Діти, які відвідують „Світличку” 83-го Відділу СУА у Нью-Йорку.
Жовтень. Микола Глушенко. З альбому „Мистецтво”. Київ, 1973 р.
Листопад. Митрополит Андрей Шептицький з дітьми.
Грудень. Лемківська мадонна. Дарія Гуляк-Кульчицька.

ПОЕЗІЇ

„Цвіт неспалимий.” Могильницька, Галина. 1:1
„Мозаїка Софійського собору.” Поклад, Наталка. 1:3
„Сніг іде, іде, як час...” Павличко, Дмитро. 1:2
„Все злучиться в цілість...” Українка, Леся. 2:1
„Slavus-Sclavus...” Українка, Леся. 2:2
„Часи глухонімїї не заглушать...” Українка, Леся. 2:2
„Замовк соловейко на зорі раненько...” Старицький,

Михайло. 2:6
М. Садовській-Барілотті. Селецький, Петро. 2:7
„Ти знаєш, що ти – людина...” Симоненко, Василь. 2:12
„Шевченкові.” Когут, Зоя. 3:1
„Ясний сокіл серед степу...” Алчевська, Христя. 3:3
„Наша мова.” Легіт, Андрій. 3:7
„Стара церковця на узгір'ї...” Дубина, Василь. 4:1
„Веснянка.” З народного. 4:1
„Цілий світ це повинен знати.” Дмитришин-Часто, Любов. 4:2
„Справедливість.” Скирда, Людмила. 4:7
Із циклу операція „Вісла”. Лучак, Міля. 4:8
„Мамина молитва.” Позняк, Наталка. 5:1
„Квіти для мами.” Храплива, Леся. 5:8
„Батьківщина.” Богдан Ігор, Антонич. 6:1
„Витоки роду.” Нарчинська, Тетяна. 6:2
„А ти, мій друже, тих традицій не забудь...” Неприцький-Грановський, Олександр. 6:3
„І де ми сили беремо...” Олесь, Олександр. 6:8
„Ми останні вже весла ламали...” Олесь, Олександр. 6:8
„Україна.” Щербак, Микола. 7-8:1
„У маленьких очах відбивається світ...” Симоненко, Василь. 9:1
„Хотілося вчора листом...” Діма. 9:3
„О слово рідне...” Олесь, Олександр. 9:7
„Ні!” В.А.Ш. 10:1
„Під знамена червоно-чорні!...” Багряна, Анна. 10:4
Слово про смерть. Ольшенко-Вільха, Святослав. 10:6
„Є ніжна принадність у сільському храмі...” Мосендз, Леонід. 11:1
„Стрілецькі могили.” Стельмах, Богдан. 11:8
„Христос родився”. Зоя Когут. 12:1
„Різдво.” Дмитро Павличко. 12:2
„Лемківська мадонна.” Гудемчук, Яків. 12:5
„Поезії.” Олег Ольжич. 12:8

ПОСТАТІ

ВАРВАРА ГУБЕНКО-МАСЛЮЧЕНКО

Вишниха. Оксана Кобилецька. 1:1

ВІЛНІСЬКА МАРІЯ (МАРКО ВОВЧОК)

„Ясна зіронька українського письменства”. Тетяна Донець 9:1

ВОВК ВІРА

Феномен Віри Вовк. Михайлина Коцюбинська. 5:4

ГОРОДИСЬКА УЛЯНА

Городиська Уляна. Іванна Шкарупа. 1:8

ДИДИК ГАЛИНА

Останні хвилини з провідником. Тетяна Конончук. 10:5
Ім'я Галини Дидик. Леся Онишко 10:5

ДРАЖЕВСЬКА ЛЮБОВ

Заслужена українка емігрантської України. Ростислав Доценко. 4:4

ЗАДОРЖНА ЛЮДМИЛА

Володарка чарівного пензля. Галина Кирпа. 9:8

КИРПА ГАЛИНА

Любити все – щоб не забуть нічого. Наталка Поклад. 6:5

КУЦЕНКО ЛЕОНІД

Він вийшов на хвилинку. Члени кафедри української літератури та журналістики Кіровоградського державного педагогічного університету ім. Володимира Винниченка. 2:8

ПОТОЦЬКА СОФІЯ

Український парк „Софіївка” та Софія Потоцька. Тетяна Донець. 7-8:3

САДОВСЬКА-БАРІЛОТТИ МАРІЯ

„Вона жила – в життя наприкінці...” Леонід Куценко. 2:7

СТАРСОЛЬСЬКА УЛЯНА

Уляні Старосольській-Любович – 95 років. Лідія Баб'юк. 5:1

ТИХИЙ ОЛЕКСА

Учитель Тихий. Євген Сверстюк. 1:7

ХРАПЛИВА-ЩУР ЛЕСЯ

Її знають і читають у рідному краю... Галина Кирпа. 5:7

ШЕПТИЦЬКИЙ АНДРЕЙ

Є люди... 11:1; Молитва. 11:1

ШИМОНЯК-КОСАКОВСЬКА ЄВГЕНІЯ

Королева скла. Марія Литвин. 3:4

ШУХЕВИЧ РОМАН

Таким був він, Роман Шухевич. Петро Мірчук. 10:4

ПРИВІТАННЯ, ПОДЯКИ

Лучечки Ярослава і Іван. З Новоріччям! 1:1

Вовк Віра. З Різдом Христовим. 1:22

Екзекутива СУА. Із празником Христового Воскресення. 4:1

Яра Ріпецька фон Гельбіг. Зі світлими святами Воскресення Христового. 4:1

Екзекутива СУА, редакція журналу „Наше Життя”. Вітаємо редактора тижневика „Свобода” Рому Гадзевич. 4:7

Екзекутива СУА, Редколегія журналу „Наше Життя”. Дякуємо попередньому редакторові „Свобода” Ірині Яросевич. 4:7

Екзекутива СУА, Редколегія журналу „Наше Життя”. Вітаємо вельмишановну ювілятку Лесю Храпливу-Щур. 5:8

Екзекутива СУА, Редколегія журналу „Наше Життя”. Щиро дякуємо 83- му Відділові СУА! 9:1

Екзекутива СУА, Редколегія журналу „Наше Життя”. Щиро дякуємо Володимирі Васічко! 9:2

Екзекутива СУА, Редколегія журналу „Наше Життя”. З Різдом Христовим. 12:1

ВІД РЕДАКЦІЇ

Куценко, Леонід. Співчуття родині. 2:8

До 65-ліття створення УПА. 10:1

Крайовий комітет відзначення Голодомору в Україні.

10:12

Проголошення XXVIII Конвенції СУА. 5:23

3:29; 6:20; 2:25; 7-8:28; 9:27; 9:30; 10:3; 10:24; 11:29; 11:31

ПРОЗА

Березнева мрія. Лисак-Тивонюк, Леся. 3:1

Мачуха. Дейнищина, Галина. 5:12

Мальви. Макогон, Галя. 6:9

Вірую. Лисак-Тивонюк, Леся. 10:1

Вузлик квасолі. Мороз, Марина. 11:7

Не плач, Рахиле... Лисак-Тивонюк, Леся. 12:2

ПУБЛІЦИСТИКА

Теплий патріотизм. Євген Сверстюк. 2:1;

Чорнобиль, катастрофа, мораль. Євген Сверстюк. 4:2;

Знайомі імена – нові лавреати. Людмила Чечель. 3:8

Куди приб'ється „нова українська хвиля”. Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський. 4:9

„Україно, ти для мене диво!” Євген Сверстюк. 7-8:2

Проблема вакууму. Марія Литвин. 10:8

Голодомор. Л. Вусик. 11:5

РОЗВІДКИ, ПУБЛІКАЦІЇ

Праця жіноцтва в Українській Центральній Раді.

Зінаїда Мірна. 1:2

Новий Рік – свято Василя. Любомира Василечко. 1:5

Актуальність думок Лесі Українки. Ася Гумецька. 2:1

„Вона жила – в життя наприкінці...” Леонід Куценко. 2:7

Україна-Фенікс-Лелека. Ася Гумецька. 3:3

Поезія народних свят та обрядів України. Лідія Орел. 4:2

Безпритульна пам'ять, або хто врятує хутір Євгена

Гребінки. Марія Литвин. 5:9

60-річчя акції „Вісла”. Богдан Панчак. 12:4

РЕЦЕНЗІЇ

Вихор і вогонь Олени Теліги. Олег Коцарев. 3:10

Впасти зерном. Марія Литвин. 6:10

Віра Смерека. „В німецькій неволі” Оксана Бризгун-Соколик. 7-8:7

Воскресіння пам'яті – бо душа її жива. Ганна Черинь. 9:10

СМАЧНОГО

Стасюк, Ярослава. Цвек, Дарія. 1:36; 3:36; 4:36; 6:36; 7-8:36;

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ.

З нагоди 30-ліття українського Музею в Нью-Йорку. Ірина Куровицька 1:22

Відкриття виставки „Стежина в минуле”. Любов Волинець. 12:9

Пожертви 1:36; 2:33; 3:33; 4:33; 5:36; 6:32; 7-8:31; 9:33; 10:31; 11:36

УСМІХНИСЯ 5:29; 6:5; 7-8:21; 9:26; 10:29

Роман ЗАВАДОВИЧ

АНГЕЛЬСЬКІ ОЧІ

Відмовляла Галочка в покорі
З мамою молитву перед сном,
А на Галю мерехтливі зорі
Із небес дивились у вікно.

“Мамочко моя, чиї це очі,
Гей, чиї це, тихі та ясні
Так ласкаво-любо серед ночі
З-за вікна всміхаються мені?”

“Це, дитино, ангелики Божі,
Що злітають з Божого стола
І стоять всю нічку насторожі,
Щоб спокійно спати ти могла.

А як завтра збудишся, дитинко,
Ти подумай, донечко, над тим
І подякуй щиро добрим вчинком
За опіку ангелам святим!”

Юрій Козак. „Ангел”. Angel – contemporary by George Kozak, Detroit, MI.
Published by Ukrainian National Association, 1997.

Іван БОДНАРУК

СВЯТВЕЧІР

Діти нетерпляче дожидали вечора, щоб засісти до святої вечері. Мати вже приготувала вечерю і тільки чекала ще на батька з праці. Батько сказав, що цей Святвечір проведуть у дідуса і бабуні на фермі. Тож треба так виїхати, щоб успіти до сходу першої зірнички.

Мати телефонувала до праці, а там сказали, що батько вже виїхав. І справді, поки мати скінчила розмову, батько вже був у хаті. Збиралися в дорогу. Виносили посуд із вечерєю, калачі, подарунки – усе це склали в багажник; замкнули хату й рушили в дорогу. Як виїздили з міста, то вже де-не-де запалювались ліхтарі. У місті було затишно, а за містом гуляла хуртовина. Не проїхали і трьох миль, колеса засвистали й – аніруш із місця.

– Тату, зірничка на небі, – сказали діти, виглянувши у вікно.

– Клади, мамо, на стіл вечерю, – пожартував батько.

Усі весело зареготали, тільки мамі чомусь було не до сміху. У шибки сипало, мов піском, свистіло, вповивало темну ніч у білі пелени.

– Подождіть, а я побіжу до он тої хатини потелефонувати, щоб даремно нас не ждали, – сказав батько, зачиняючи за собою дверцята авто.

У маленькій хатині блимала на столі свічечка. Батько постукав у двері. З хати вийшов згорблений дідок.

– Чи не впустите в хату потелефонувати на ферму?

– Заходьте! – зраділо сказав дідок.

У кутку біля дверей на пачці, накритій газетою, стояв телефон. Як тільки гість скінчив розмову, господарі заговорили.

– Оце так і Святвечір, а ми й не знали. Старі, хворіємо, нікуди не виходимо, й до нас ніхто не заходить... Аж оце озвалась оця карабушка, – показав дідок на радіоприймач, – почули ми нашу коляду – й засвітили свічку.

– Стільки світла, тепла й радості буде в нашій хаті, бо вечері не приготували, – сказала старенька бабуня.

Батько повернувся до авто й оповів про це своїй родині. Мати щось подумала й сказала:

– Коли ж на ферму не доїдемо, зайдемо до людей і повечереємо разом із ними.

– У цей вечір так і годилося б, – сказав батько. І діти зраділи.

У засніженій хатині запахла кутя, й хатина звеселіла. Засіли всі до столу, мов одна сім'я. А як повечеряли – заколядували. Батько накрутив телефон до дідуса й бабуні і лишив його відкритим, щоб там далеко на фермі почули коляду онуків.

Тішились дідусь і бабуня, раділи старенькі господарі.

– Це так, немов сам Господь спрямував вас до нашої хати, щоб і ми відчули радість від народження Христа, – сказав господар.

Коляда об'єднала всіх в одну родину. Усім було радісно й весело.

Лідія НОВИКОВА

ХТО ЛИСТОЧКИ ПОЗРИВАВ?

Голі яблуні шептались:

– Десь листочки подівались...

Сливу дятел запитав:

– Хто листочки в тебе вкрав?

Горобці заметушились:

– Ледве гілочки лишилися.

І ніхто в саду не знав,

Хто листочки позривав.

Продовження зі стор. 33.

У світлу пам'ять **бл. п. Дмитра Пилипця Іванна Мартинець** складаю **25 дол.**

У пам'ять **бл. п. Ярослава Біланюка** склали: **50 дол.** – Ярослав і Катря Червоняки; **25 дол.** – Володимир і Богданна Слижі.

In memory of **Katherine Lechicky** we are donating \$50. **Mr. & Mrs. Walter Halma.**

In memory of **Serha Pavliv** I am donating \$100. **Lydia Shvydky.**

З НАГОДИ

З нагоди святкувань 30-ліття Українського Музею членки 47-го Відділу США ім. Лесі Українки в Рочестері, Н. Й., складають 300 дол. на потреби УМ разом із побажаннями подальшого успіху.

Ми тут, далеко від Вас, гордимось нашим Музеєм, Вашою працею та чудовими виставками, яких, на превеликий жаль, не маємо змоги оглядати. Віримо, що одного дня ми побачимо пересувну виставку народного мистецтва в однім із рочестерських музеїв. Щастя Вам Боже!

ПОЖЕРТВИ за ЧЕРВЕНЬ 2007

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Ірени Моцюк склали: **150 дол.** – д-р Яр Моцюк; **по 100 дол.** – Омелян Стещин, Володимир і Анна Козицькі, Марта Яцушко, 119-ий Відділ США, Ольга Женецька; **по 50 дол.** – Ярослав і Марія Кіцюки, Марія Борковська.

ПОЖЕРТВИ

4,700 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки (BD Foundation); **2,000 дол.** – д-р Володимир і Анна Рак; **1,500 дол.** – Орест Шуль (Goldman, Sachs & Co. Matching Gift Program); **по 1,000 дол.** – В'ячеслав Цетенко (Pfizer Foundation), Євген і Євгенія Івашківи, Володимир і Катерина Були, 99-ий Відділ США; **по 500 дол.** – д-р Марія Мотиль (Merck Partnership for Giving), Софія Скоп, США Округи Детройт, МІ, д-р Марія Фішер-Слиж, Тамара Лацик (Merrill Lynch & Co.); **по 200 дол.** – проф. Володимир Петришин, Іванна Мартинець, Ірина Руснак, Анна Гбур, Віра Левицька; **125 дол.** – Андрій Тершаковець (Merck Partnership for Giving), д-р Микола і Христина Баранецькі; **по 100 дол.** – Ronald & Joan Ruszkowski, Надія Шмігель, проф. Роман і проф. Зірка Воронки; **по 50 дол.** – R. W. & AMS Meeks, Ольга Процик, Анна Заброцька, Ярослав і Марія Томоруги, Лідія Прокоп, Христина Ключас, Христина Козак, д-р Іван Гнатико, Роман Гелетканич (Velcro Group Corp.); **35 дол.** – Ольга Городецька; **по 30 дол.** – Patricia A. Shatynski (Merck Partnership for Giving), Аріядна Терлецька; **по 25 дол.** – Christine B. Smith, Jeanette O. Woloszyn, Юрій Олійник, Ольга Ракоча; **20 дол.** – Олександр Пришляк; **по 10 дол.** – Georgette Balay, Теодор Назарук, Анна Мак-

симович, Алла Кучинська, Марія Касіянчук, Галина Білик; **по 5 дол.** – Lois Proctor, Ярослав Щеглов.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Василя Мочули** складаю **150 дол.** **Євстахій Ярош.**

У пам'ять **бл. п. Ярослава Чипака** склали: **1,000 дол.** – Ольга Чипак; **250 дол.** – Євстахій Ярош; **по 200 дол.** – д-р Любомир і Марія Явні, Дарія Білов; **по 100 дол.** – Мирослава Боловська, Олександра Мочула, Михайло і Ольга Мочули, Богдан і Уляна Кобзарі, Володимир і Уляна Дячуки, д-р Павло і Ірена Джуль, Василь Масик; **по 50 дол.** – Володимир і Дарія Рудакевичі, Ігор і Олена Сохани, **40 дол.** – Юстина Монастирецька; **25 дол.** – Мирон і Люба Чолгани; **20 дол.** – Оксана Волчук; **10 дол.** – Raymond & Diane Solowski.

У пам'ять **бл. п. Дарії Витвицької** складаю **200 дол.** **Любомир Курилко.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Володимира Грицина** склали: **по 50 дол.** – Богданна Титла, Олесь і Ліда Пясецькі.

У пам'ять **бл. п. Розалії Фенчинської** складаю **25 дол.** **Дарія Байко.**

У пам'ять **бл. п. Розалії Фенчинської** складаємо **200 дол.** **Михайло і Христина Пищимухи.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Юрія Пастернака** складаю **30 дол.** **Лідія Козак.**

У світлу пам'ять **Марії-Лади Угорчак**, сестри нашої голови Ірини Руснак, членки 47-го Відділу ім. Лесі Українки в Рочестері, Н.Й., склали: **20 дол.** – Катерина Панич; **15 дол.** – Ірена Гафткович; **по 10 дол.** – Марія Костів, Аріядна Бах, Марія Лілак, Ірина Михайлюк, Галя Тицька, Катерина Лалька, Тамара Гривнак, Катерина Лалюк, Емма Адамчук, Дарія Лесів, Марія Сиплива, Анна Сохацька, Марія Сипняк, Татяна Шутер, Лідія Захарків, Наталія Бабюк; **по 5 дол.** – Стефанія Слюсар, Текля Приймак. Пані Ірині висловлюємо наші щирі співчуття.

Замість квітів на могилу **бл. п. Марії Шепарович** складаємо **50 дол.** **Маріян і Надія Цьолки.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Марії Шепарович** склали (через 83-ий Відділ США): **100 дол.** Микола Галів; **по 25 дол.** – Олександра Юзенів, Донна Чехович.

У пам'ять **бл. п. Ірени Мокривської** складаємо **100 дол.** **Григорій і Ірена Кузьми.**

Продовження в наступному числі.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і адміністрація УМ

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА

Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Марія Томоруг'
Рома Шуган
Рената Заяць
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- українськомовна секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- вільна членка
- вільна членка
- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівальна

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Уляна Зінич
Люба Кушнір-Дріянська
Уляна Глинська

— Дітройт
— Філадельфія
— Нью-Йорк
— Північний Нью-Йорк
— Нью-Джерсі
— Огайо
— Чикаго
— Нова Англія
— Центральний Нью-Йорк
— зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Гой

— голова
— членка
— членка
— заступниця членки
— заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT

Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Maria Tomorug
Roma Shuhan
Renata Zajac
Irena Stecki
Vera N. Kushnir

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Financial Secretary
- Treasurer
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Christine R. Shwed
Ulana Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwoman
- Arts and Museum
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Daria Zawadiwsky
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Olha M. Lukiw
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Ulana Zynych
Luba Kushnir Dryansky
Uljana Hlynsky

— Detroit
— Philadelphia
— New York City
— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

— Chairwoman
— Member
— Member
— Alternate
— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

**Attention: Federal Employees and
Military Personnel**

**Designate your Combined Federal
Campaign (CFC) contributions to the
Ukrainian National Women's League
of America!**

CFC #10325

Founded in 1925, the **Ukrainian National Women's League of
America** is an all-volunteer organization that champions Ukraine's
cultural heritage and provides humanitarian aid to Ukraine's elderly,
infirm, and disadvantaged children in Ukraine and its diaspora.

www.unwla.org